

२७ भदौ २०७५ बुधवार भाद्र शुक्लपक्ष तृतीया

नेपाल संवत् १९३८

कर्णाली प्रदेश संस्करण

KANTIPUR, Nepali National Daily, Wednesday, September 12, 2018

पृष्ठ १२+४

१० रुपैयाँ

[illegible]

फेसबुकमा गालीगलौज आरोपमा कलाकार पक्राउ

सार्वजनिक पदाधिकारीका

विवरण गोप्य नहुने

ગજબ છે ત્રા !

- અવિન -

अधि बलात्कार भ'को ठाम्भन्दा अलि
पर... भर्खर बलात्कार भ'को ठाम्भन्दा
अलि वर... अर्को बलात्कार भो रे !

■ हरि गौतम (रुकुमपूर)

स्कम् ५२ पोखरी ५३ टाट्कीका नामले चिनिन्छ ।
 'दहे न देह । दहमा फुलेन लगल । आभर्माजि
 कमलका जरा निकाले ठेक्का लाग्न थालेको छ ।
 गु । पोपालगन्जका टेकमहादुर विष्टलाई भिस्ने
 गाउँपालिका स्कम्कोटमा छाएको अचार स्वादिलो
 लाग्यो । स्थानीय होटलको भान्सामा सोधे । होटल
 सञ्चालकले कमलको चानावाट बनाएको भनेपछि
 उनले थप सोधेछाजोर ।
 थित्वेबला दहमा कमल फुलेको थियो । तर, ती
 चाना गत वर्षका थिए, सुकार्ण अचार बनाइएको
 स्कम्कोट सयअर्ध कमल बढेले चिनिन्थ्यो । अहिले
 स्कम्कोटको अचारले आगन्तुक भुलाउने गर्छ । केही
 वर्षदेखि स्थानीय होटलका मेनुमा यस्तो अचार
 अनिवार्य बनेको छ । गाउँमा पनि यसलाई
 खुब मन पराइन्छ ।
 स्कम् दहवाट निलिआएका जरा अचारकै लागि
 स्थानीयले किन्छन् । जरा धेरै हुँदा विक्री गरेर
 बाँकी रहेको चाना बनाउन थालिएको हो । 'दहले
 मात्र होइन, अरु स्कम्कोट कमलको अचारले
 पनि चिनिन थालेको छ,' विष्टले भने । कमलको
 अचार स्वादिष्ट हुनुका साथै स्वास्थ्यबर्द्धक पनि

मुमुकां छायानाथ रारा नगरपालिकालाई मादरा निषेधित बनाउन सामूहिक छलफल गर्दै स्थानीय महिला । मदिराकै कारण घरेलु हिंसा बढेकाले नियन्त्रण गर्न प्रशासन तथा युवासमेत सक्रिय भएका छन् ।

तस्विर : राजबहादुर शाही

किशोरी हत्या प्रकरण

पक्राउ गरिएका तीनै जना छाडिए

■ **ચિત્રાંગ થાપા ર ભવાની મટ્ટ (મહેન્દ્રનગર)**

हेन्दनगर- १९ वर्षीया निर्मला पन्तको बालकारपछि, हत्या प्रकरणमा मुख्य अभियुक्त दावी गरिएका दिलीप पञ्चाङ गंगवाल युनामुक्त भएका छन्। किशोरीको शरीरबाट संकलन गरिएको नमुनासँग विष्टको डीएनए मेल नभएपछि उनलाई जमानाका छाडिएको हो ।

विष्टलाई जिल्ला प्रहरी कार्यालयले ३२ दिनअघि पक्राउ गरेको थियो । भदौ ७ गते पक्राउ गरिएका दिदीबहिनी रोशनी र निर्मला बमलाई पनि प्रहरीले मंगलबारै छाडेको छ । मुद्दा चलाउने ठोस प्रमाण नभईपछि छाडिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालयका एसपी कुवेर कडायतले बताए । विष्टलाई उनकै दाइ खडक र बमद्रवलाई बुवा नेन्द्रको जिम्मा लगाएको थियो ।

दिलीप र रोशनीलाई सरकारी वकिलको राय लिएर जमानामीमा र बचितालाई ३० हजार धरोटीमा छाडिएको कडायतले

मुख्य
भनिएका f
डीएनए

बताए । फौजदार संहिताअनुसार अनुसूचित अधिकृतले हिरासना रहेका व्यक्तिलाई मुद्दा चलाउने प्रमाण नभेटे सरकारी वकिलको राय लिएर छाड्न पाउने व्यवस्था छैन । तीनी जनाथि मुद्दा चलाउने येषष्ठ प्रमाण नभईपछि, छाडिएको हो,' कडायतले भने, 'तर उनीहरूलाई निगरानी भने रहन्छ, आवश्यक परेका बेला उपस्थित हुने कागज बनाएका छौं।' मुद्दा चलाउने कैसैलाई पनि २५ दिनभन्दा बढी युनामा राख्न पाइँदैन ।

जिल्ला व्याधिका खेमजर भट्टले आर्शाहत थप व्यक्तिको डीएनए परिक्षणका लागि प्रहरीलाई निर्देशन दिएएको बताए । डीएनए रिपोर्ट सोमवार आए पनि मंगलबार मात्रै सार्वजनिक गरिएको हो ।

यसअघि तत्प्राजलाई कारबाही माग्दै प्यानियाले आन्दोलन तीव्र गरेका थिए । विष्टको स्थायीपछि उनीहरूले मानसिक अवस्था ठीक नभएकालाई फसाउन डाँचीएको भन्दै वास्तविक दोषी पत्ता लाग्नाउ

व्यक्तिको डीएनए परिक्षणका लागि प्रहरीलाई निर्देशन दिएएको बताए । डीएनए रिपोर्ट सोमवार आए पनि मंगलबार मात्रै सार्वजनिक गरिएको हो ।

यसअघि तत्प्राजलाई कारबाही माग्दै प्यानियाले आन्दोलन तीव्र गरेका थिए । विष्टको स्थायीपछि उनीहरूले मानसिक अवस्था ठीक नभएकालाई फसाउन डाँचीएको भन्दै वास्तविक दोषी पत्ता लाग्नाउ

मुख्य अभियुक्त
भनिएका दिलीप विष्टको
डीएनए मेल खाएन
— पृष्ठ २ —

— પૃષ્ઠ ૨ —

१ जनाको मृत्यु हुनुका साथै १५ जनाभन्दा बढी घाइते भए ।
 उक्त घटनापछि, अनुसन्धानका खटिएका अधिकारीहरूले
 प्रहरी मुख्यालय काठमाडौं तारोने एसपी दिली
 विष्टलाई निलम्बन गरिएको थियो । गृह मन्त्रालयले
 घटना छान्विनका लागि उच्चस्तरिय छान्विन समिति
 गठन गरेको छ । समितिको १५ दिने म्याद सकिएपछि
 फेरि १५ दिन थपिएको छ । म्याद थपिएपछि समिति
 संदर्भ प्रवेश ७ का अन्तरिक मामिला तथा कानून
 मन्त्रालयका उपसचिव वीरेन्द्र केसीले जीवनरक्षाको
 अपिलसहित निर्मलालाई न्याय दिन नसको भन्दै
 राजीनामा दिएका छन् ।
 यसै बीच कञ्चनपुरका अधिकारकर्मी सँगै
 निर्मलाका आमाबुवा सोमवार काठमाडौं पुगेका
 छन् । उनीहरूले त्यहाँ घटनाको यथार्थ पता
 लगाउन पहल गर्नेछन् ।

થિયો । ઉક્ત પરીક્ષણમા સ્પષ્ટ કેહી ખુલ્લ નસકેકો
કઢાયતલે વતાણ । ‘ઝૂટો બોલ્ને, જે પાયો ત્યહી કુરા
ગર્ને ધન્ને આएको છ,’ उनले भने ।

हरासनावाट धुपेछि वट्टले खासै बोल्त चाहन्तु ।
उनेले आफू निर्दोष भएकौ बताए । दाइ डडकले
निर्दोषलाई फसाउनु खाँएपनि प्रमाणित हुन नसकेको
प्रतिक्रिया दिए । 'सबैलाई थाहा छ, ऊ निर्दोष छ,' उनले
भने, 'डीएनए रिपोर्टले पनि त्पै प्रमाणित गरेको छ ।'
एसपी कडावतले अनुसन्धान तीव्र पारिएकौ जनाएकौ ।
छान् । 'विभिन्न चरणमा अनुसन्धान भइरहेका छन्,'
उनले भने । अनुसन्धानका लागि एसएसपी ठाकुरप्रसाद
जवालीको नेतृत्वमा प्रहरीको केन्द्रीय अनुसन्धान ब्यूरोको
टोलीसमेत आएको छ ।

साउन १० गते भीमदत्त-१८ भगतपुरस्थित घरमा
पहन पुरेको निर्मलाको दोस्रो दिन निम्नुहुँदास्थित
उखुरामा शव भेटिएको थियो।
पीठत परवार र सान्नीयले दोपी
पत्ता लगाउन माग गर्दै आन्दोलन
चर्काएका थिए। भदौ ४ गते
विष्टलाई सार्वजनिक गरिएपछि
आन्दोलन भन्नु चर्किएको थियो।
त्यस क्रममा प्रहरीले गोली चलाउँदा

१ जनाको मृत्यु हुनुका साथै १५ जनाभन्दा बढी घाइते भए ।
उक्त घटनापछि, अनुसन्धानका खटिएका अधिकारीहरूले
प्रहरी मुख्यालय काठमाडौं तारोने एसपी दिल्ली
विष्टलाई निलम्बन गरिएको थियो । गृह मन्त्रालयले
घटना छान्विनका लागि उच्चस्तरियो छान्विन समिति
गठन गरेको छ । समितिको १५ दिने म्याद सकिएपछि
फेरि १५ दिन थपिएको छ । म्याद थपिएपछि समिति
संसद प्रवेश छ । कात्तिक मासमा तथा कानून
मन्त्रालयका उपसचिव वीरेन्द्र केसीले जीवनरक्षार्को
अपिलसहित निर्मलालाई म्याद दिन नसके भन्दै
राजिनामा दिएका छन् ।
यसै बीच कञ्चनपुरका अधिकारकर्मी सँगै
निर्मलाका आमाबुवा सोमवार काठमाडौं पुगेका
छन् । उनीहरूले त्यहाँ घटनाको यथार्थ पत्ता
लगाउन पहल गर्नेछन् ।

रुकुमपूर्व सिस्ने गाउँपालिका-५ स्थित एक घरबाट
कमलको चाना बिक्री गरिँदै । तस्विर : हस्ति

मानिन्छ। आयुर्वेदमा कमलको जरा पिसाब र दम रोगका लागि राम्रो औषधि मानिन्छ। कमलदह गेस्ट हाउसका सञ्चालक मधुकर शाहले होटलमा आउने पाहुनाले यही अचार खोज्ने गरेको बताए। 'थाहा पाएका ग्राहक आए खोजिहाल्छन्, नयाँ आए

हामी आफैँ सोध्यौ, शाहले भने। पहिलो पटक अचार खाएकाले फेरि अँदा खोजेन गएको अनुभव उनीसँग छ। माघदेखि वैशाखसम्मै ताजा जराकै अचार पाइने भए पनि अन्य समयमा सुकाएका चानाबाट बनाइन्छ।

कमलको जरा निचाले ठेक्का पाएका दीपक शाहीले विक्री नभएपछि त्यसैलाई सुकाएर चाना बनाउने गरेको बताए। उनका अनुसार चाना प्रतिमाना ५ रुपैयाँमा विक्री हुने गरेको छ।

राष्ट्रासित सुकाएको चाना राम्रो भएमा समथरसम्म रहने भएकाले धेरैले बनाएर अचारको गरेर उल्लेख सुनाए। उनले गर्त जेटुता एक लाख रुपैयाँको चाना विक्री गर्नेछन्। दुई सय माना चाना विक्री गरेका उनले अझै सय माना विक्रीका लागि तयार रहेको बताए। स्थानीयसँग पनि चाना पाइन्छ।

रुकुमकोटका होटल तथा सल्यान, दाङसम्म कमलका चाना विक्री हुने लेखेन छ। काम विशेषले रुकुमकोट पुगेले चाना किनेर लैजाने गरेको स्थानीय भीमबहादुर शाहले बताए। वरत सिजनमा कमलको जरा विक्रीबाट ७ लाख रुपैयाँभन्दा बढी आम्दानी भएको थियो। सिस्ने गाउँपालिकाले ठेकेदार शाहीलाई एक सिजनको ८० हजार रुपैयाँमा चानाको जरा निकाले ठेक्का दिएको हो।

भिन्न

जोशीलाई इजलास
नदिइने

कतारले दिन्छ ३०
रियाल, कामदारको
हातमा ६ रियाल

निर्दोषलाई साढे
१३ वर्ष जेल

छोटकरी

पत्रकार बस्नेत हिरासतमै ललितपुर (कास)- प्रहरीले नियन्त्रणमा लिइएका ‘खोजतलास’ साप्ताहिकका प्रधानसम्पादकलाई ४ दिन हिरासतमा राख्न म्याद थप गरिएको छ। बस्नेतलाई प्रहरीले सोमबार समाचार साभार गरी अनलाइनमा प्रकाशित गरेको आरोपमा ठेचोथित घरबाट हल्कडी लगाएर नियन्त्रणमा लिएको थियो। बस्नेत पक्राउबारे प्रेस काउन्सिललाई जानकारी दिइएको छैन। बस्नेतलाई एक महिनाअघि मात्र प्रहरीले समाचार लेखेर फँसबुक र पत्रिकाको अनलाइन वेबसाइटमा सेयर गरेको भरमा नियन्त्रणमा लिएर दिनभर थुनेर छोडेका थिए। त्यातिबेला बस्नेतले ‘हरिसिद्धिको जग्गा कब्जा गर्न नेकपाको नेताको गिर्दै नजर मन्त्रीका भतिजोद्वारा मालपोतका कर्मचारीलाई सरुवा गर्ने धम्की’ शीर्षकमा समाचार लेखेका थिए। यो मुद्दामा प्रेस काउन्सिलले नै मिलापत्र गराएको थियो। बस्नेतले दृष्टि साप्ताहिकमा भदौ १९ मा ‘हरिसिद्धिको जग्गा गैरकानूनी रूपमा बिक्री गर्न सांसदकै दबाब’ समाचारलाई शीर्षक परिवर्तन गरेर आफ्नो पत्रिका र अनलाइनमा प्रकाशित गरेका थिए।

किर्ते गरी जग्गा बेच्ने ४ पक्राउ काठमाडौँ (कास)- राजधानीको वृढानीलकण्ठस्थित ४० आना जग्गा किर्ते गरी बेचेको आरोपमा प्रहरीले चाबहिल मालपोत कार्यालयका शाखा अधिकृतसहित ४ जनालाई पक्राउ गरेको छ। पक्राउ परेकामा मालपोत कार्यालयका अधिकृत खगेन्द्र अर्याल, नासुब्रय रघुनाथ तिमिल्सिना, रञ्जनकुमार खरेल र जमुनाकुमारी श्रेष्ठ छन्। मालपोत कर्मचारीको मिलेमतोमा चन्दनकृष्ण कायस्थको वृढानीलकण्ठ ७ ‘पा’ को कित्ता नम्बर ३२३, ३२५ र ३२९ को जग्गा किर्ते गरी श्रीकृष्ण देवकोटा र ध्रुवप्रसाद भट्टराईको नाममा पास गरिएको थियो। उक्त जग्गा ६ करोड रूपैयाँ बराबरको हो।

अस्ट्रेलियामा ३ नेपालीको मृत्यु अस्ट्रेलिया (कास)- दुई साताको अवधिमा अस्ट्रेलियाको सिड्नीमा ३ नेपालीको मृत्यु भएको छ। मृत्यु भएकामा एक विवाशी, एक नेपाली युवा र नेपालबाट आफन्त भेट्न सिड्नी आएका महिला रहेको अस्ट्रेलियास्थित नेपाली दूतावासले जनाएको छ। एनआरएन पदाधिकारीका अनुसार चार वर्षअघि विवाशी भिसामा अस्ट्रेलिया आएका पोखराका सन्तोष धमला शुक्रवार वायुरुममा गाएको लामो समयसम्म बाहिर ननिस्किएपछि साथीहरूले वहरीलाई खबर गरेका थिए। उनलाई उपचारका लागि अस्पताल लीएर पनि बचाउन सकिएन। सिड्नीकै हर्नस्व्यामा बसोबास गर्ने मेहन्द्र श्रेष्ठको सोमबार मृत्यु भएको छ। नर्थसोर तोप्लज कम्युनिटीका उपाध्यक्ष सरोज पाण्डेका अनुसार राति सुतेको समयमा अचानक विरामी परेका उनको उपचारका क्रममा अस्पतालमा मृत्यु भएको हो। दुवैको शव कोरानको कार्यालयमा राखिएको छ। चितवन घर भई करिव ७ महिनाअघि सिड्नीको पेन्टहस्टमा रहेका आफन्त भेट्न आएकी कौशिला त्यौपानेको समेत करिव दुई साताअघि मृत्यु भएको दूतावासले जनाएको छ।

चिकित्सक तिबारीको मृत्यु काठमाडौँ (कास)- पशु चिकित्सक डा. विष्णुबाबु तिबारीको सोमबार श्रमनमा मृत्यु भएको छ। ओमनको रायल दिवान कोर्टअन्तर्गत अल वस्ता जंगली जनावर संरक्षण केन्द्रमा कार्यरत तिबारीको सडक दुर्घटनामा मृत्यु गएको हो। मरुभूमिमा रहेका जनावरलाई पानी लिएर गएको टयाकी पल्टिँदा उनलाई थिचेको थियो।

बैठक रोकिएकामा आपत्ति काठमाडौँ (कास)- राष्ट्रिय जनता पार्टीका सांसद बृषेशचन्द्र लालले बोलाइसकिएको अन्तर प्रदेश परिषद् बैठक अचानक स्थगित गरिनुको कारण माग गरेका छन्। राष्ट्रिय सभा बैठकको विशेष समयमा उनले परिषद् बैठक स्थगित गरेर संघीय सरकारले प्रदेशले भोगिरहेका समस्या समाधानमा उदासीनता देखाएको आरोप लगाए। ‘प्रदेश सञ्चालनमा धेरै प्रकारका बाधा देखिएका छन्। परिषद् बैठक धेरै पहिले बोलाइसक्नुपर्ने थियो तर बोलाइदिए,’ उनले भने, ‘आइतबार बोलाइएको बैठक पनि विनाकारण स्थगित गरियो। यो शुभ सकेत होइन।’ केन्द्र सरकार संघीय राज्य प्रणाली सञ्चालनमा गम्भीर नदेखिएको उनको भनाइ थियो। उनले पत्रपत्रिकामा आएजस्तै मुख्यमन्त्रीहरूकै भेलाका कारण परिषद् बैठक स्थगित गरिएको भए खेदजनक हुने बताए। संघीयतामा प्रदेश सरकारबीच साक्षा धारणा विकास हुनु राम्रो पक्ष रहेको भन्दै उनले त्यसबाट केन्द्र सरकार बिचिकनेले आशका जन्माएको उल्लेख गरे।

स्याङ्जाको पुतलीबजार ३ मा रहेको पुण्यशिला आधारभूत विद्यालयका विद्यार्थी नृत्य प्रस्तुत गर्दै। उनीहरूले विद्यालयमा नृत्यमाफत दिवा खाजाको माग गरेका थिए।

 तस्विर : प्रतीक्षा काफ्ले

कतारले दिन्छ ३० रियाल, कामदारको हातमा ६ रियाल

■ **होम कार्की**, (दोहा, कतार)

कतारमा निर्माण क्षेत्रमा कार्यरत कामदारका लागि प्रतिघण्टा ३० रियाल छुट्टयाएर पनि उनीहरूको हातमा भने जम्मा ६ रियाल मात्रै पर्ने गरेको छ। कतार सरकारका आयोजनामा काम गर्ने कामदारका लागि प्रतिघण्टा ३० रियाल ज्वाला छुट्टयाइएको हो। आयोजनाको मुख्य ठेकेदार कम्पनीलाई कामदारका लागि कतार सरकारले यो रकम उपलब्ध गराउँछ। तर, ठेकेदार कम्पनीले भने विभिन्न कामदार सप्लाई कम्पनीबाट कामदार ल्याउँदा ज्वाला घट्टेर ६ रियाल पुग्ने गरेको छ।

‘मैले कतारका धेरै उच्च अधिकारीहरूसँग भेट गर्दा प्रतिघण्टा ३० रियालसम्म कामदारका लागि दिएको पाएँ। तर कामदारको हातमा भने ६ रियाल मात्रै परिरहेको स्थिति छ,’ कतारका लागि नेपाली राजदूत रमेशप्रसाद कोइरालाले कान्तिपुरलाई भने। कतारले सुरक्षार्कमीका लागि १२ हजार रियाल (भन्दा ३ लाख ८४ हजार रूपैयाँ) सम्म भुक्तानी गरेको छ। ‘कतार फाउन्डेसनको प्रमुख कार्यकारी अधिकृतले कतार फाउन्डेसनमा कार्यरत नेपाली सुरक्षार्कमीलाई १२ हजार रियाल तलब दिइरहेको जानकारी दिएका थिए।

तर, उनकै कार्यालयबाहिर भेटिएका नेपाली सुरक्षार्कमीले भने मासिक १४ सय रियाल मात्रै हात पर्ने गरेको बताए,’ कोइरालाले भने।

ती सुरक्षार्कमी कतार फाउन्डेसन आफैँले भर्ना गरेका होइनन्। ‘हामी सप्लाई कम्पनीबाट आएका हौं। कतार फाउन्डेसनले कति तलब दिन्छ हामीलाई थाहा हुन्न। हाम्रो कम्पनीले भने १४ सय रियाल मात्रै दिन्छ’ ती सुरक्षार्कमीले राजदूत कोइरालालाई भनेका थिए। कतार सरकारले तोके अनुसार कामदारले किन तलब पाउँदैनन् त ? ‘मुख्य कन्ट्याक्टर र सप्लाई चेतको सम्बन्धले कामदारको तलब घट्टेदै जान्छ,’ कोइरालाले भने, ‘जति सप्लाई कम्पनी बढ्दै गयो, त्यति नै कामदारको ज्वाला घट्टेदै जान्छ।’

ठेक्का लिने मुख्य कम्पनीसँग चाहिने कामदार आफैँसँग हुँदैन। उसले काम गर्न चाहिने हजारौँ कामदार पालेर राख्दैन। ‘मुख्य ठेकेदार कम्पनीले ठेक्का हात पछ्। आवश्यक जगस्थी ल्याएर कार्यस्थल खटाउने जिम्मा दोश्रो कम्पनीलाई दिन्छ। दोश्रो कम्पनीले पनि विभिन्न कम्पनीबाट कामदार संकलन गर्छ,’ नेपाल कतार व्यवसायी सघका महासचिव सागर नेपालले भने, ‘चार/पाँचवटा एजेन्टको तह पार गरेपछि मात्रै कामदार पाउँछ।’

कामदारको बासस्थान, ल्याउने/पठाउने दुईतर्फा हवाई टिकट, खानाको व्यवस्था, उपपदान र सवारी प्रबन्ध मिलाउन निकै भन्कटिलो हुने हुँदा मुख्य ठेकेदार कम्पनीले कामदारहरू सप्लाईवाटै लिने नेपालले बताए।

कतारी श्रम ऐनअनुसार दोश्रो कम्पनीले कामदार सप्लाई गर्नु गैरकानूनी हो। तर मुख्य ठेकेदारले दोश्रो पक्ष बनाउँदै कामदार आपूर्ति गर्छ। ‘तह बढ्दा कमिसन पनि बढ्छ। अनि काम गर्ने कामदारको हातमा

सप्लाईको माध्यमबाट कामदारलाई काममा लगाउँदा श्रमअनुसारको ज्वाला पाउन वञ्चित

बढाउँदै आएका छन्। कामदार पठाउने देशले कामदारको न्यूनतम तलब तोके पनि कतार सरकार आफैँले तोकेको छैन। कतारको प्रशासनिक विकास, श्रम तथा सामाजिक सन्चालयले कम्तीमा ७ सय ५० रियाल (२२ हजार ५ सय रूपैयाँ) भन्दा तलको करारपत्रमा प्रमाणीकरण गर्ने गरेको छैन।

नेपालले सन् २०१३ जनवारीदेखि लागू हुने गरी नेपाली कामदारलाई न्यूनतम तलब खानासहित १२ सय रियाल (३६ हजार रूपैयाँ) दिनुपर्ने मापदण्ड तोकेको थियो। भन्दा ४० प्रतिशत कम्पनीले पनि यो मापदण्डलाई लागू गरेको छैन। दूतावासबाट अनिवार्य मागपत्र प्रमाणीकरण भएपछि नेपालको मापदण्ड पुरा नगर्ने कम्पनीलाई कामदार दिन रोकेंको राजदूत कोइरालाले बताए।

अधिकारवादीहरू कतारले प्रतिघण्टा भन्दा एकमुष्ट रूपमा हातमा पर्ने तलब दिनुपर्ने माग गर्दै आइरहेका छन्। कतार श्रम बजार सुधारको दिशातर्फ उन्मुख छ।

कामदारको तलब सुरक्षाका लागि उसले गरेको प्रयास सफल देखिएको छ। खुल्ला बजार भनेर कामदारको तलब नतोक्ने कार्यलाई हिलाइ गर्नुहुन्न,’ अन्तर्राष्ट्रिय श्रमअनुसारको ज्वाला नपाएको भन्दै अन्तर्राष्ट्रिय अधिकारकर्मीहरूले कामदारको मासिक तलब नै कतारले तोक्नुपर्ने दबाव

पाउने ज्वाला तोक्नैपर्छ।’

श्रेष्ठले जिल्ला अदालतमा ‘मलाई कूटपट गरी बयान तथा सनाखतको कागज बनाइयो। जाहेरीमा उल्लिखित सिलवाल भन्ने फराग थिए। प्रहरीले आफ्ना जवान श्रेष्ठलाई यातना दिई ‘म, विष्णु सिलवाल र शिता लामाले दोहोरी रेस्टुरेन्टमा वियर खाएको र पछि गेस्टहाउसमा लगेर बलात्कार गरी आफूले हत्या गरेको’ भनी लेखिएको बयानमा जवर्जस्ती सही गराउँछ।

श्रेष्ठले जिल्ला अदालतमा ‘मलाई कूटपट गरी बयान तथा सनाखतको कागजमा सही गराएको हो। मैले कसैलाई मारेको छैन। मलाई प्रहरीले विभिन्न शारीरिक तथा मानसिक यातना दिएकाले प्रहरी उपरीक्षकउपरसमेत क्षतिपूर्ति दिलाई विभागीय कारवाही गरिएका’ भनी बयान दिन्छन्। प्रहरीको दावीअनुसार गेस्टहाउस सञ्चालक वसन्तबहादुर थापाले समेत प्रहरी जवान श्रेष्ठको नाम पोलेका थिए तर अदालतमा उनले ‘मेरो गेस्टहाउसमा घटना भएको रहेछ।

जोशीलाई इजलास नदिइने

■ **कृष्ण ज्ञवाली**, (काठमाडौँ)

सर्वोच्च अदालतले वरिष्ठतम न्यायाधीश दीपकराज जोशीलाई तत्काल इजलास नतोक्ने भएको छ। स्रोतका अनुसार इजलास नतोकिएका कारण जोशी मंगलबार हाजिर भएर फर्किएका थिए। प्रधानन्यायाधीश नियुक्त ओमप्रकाश मिश्रको स्वागतका लागि सोमबार जोशी सर्वोच्च अदालतमा पुगेका थिए। उनले नै स्वागत गरेर मिश्रलाई कार्यकक्षमा पुर्‍याउँदै ‘न्यायाधीशबीच कनिष्ठ/वरिष्ठ नहुने’ भन्दै आफूले मिश्रलाई स्विकारेको प्रतिक्रिया दिएका थिए। तर, यो परिस्थितिका कारण सर्वोच्चका केही न्यायाधीश भने रुष्ट भए। स्रोतले भन्यो, ‘संसदीय समितिले नै क्षमता र योग्यतामा प्रश्न उठाइसकेपछि जोशीले न्यायालयको मर्यादाका लागि पनि विवेक पुर्‍याउनुपर्छ भन्ने न्यायाधीशहरूको राय छ।’ अदालत स्रोतले जोशी श्रीमान् हिलो आएकाे कुनै इजलास नपारेको बताएको छ। ‘तर जोशीले अघिल्लो दिन नै सर्वोच्चमा आएर प्रधानन्यायाधीश ओमप्रकाश मिश्रलाई स्वागत गरेर भोलिदेखि नियमित काममा फर्कने अभिव्यक्ति दिएका थिए’ स्रोतले भन्यो, ‘उनीमाथि इजलास नतोकिनु अर्थपूर्ण छ। बुधवारसमेत यो क्रम जारी हुनेछ।’

सर्वोच्च अदालतमा मंगलबारे अनौपचारिक फूलकोट बसेको थियो। त्यसक्रममा अधिकांश न्यायाधीशले घुमाउरो रूपमा ‘न्यायपालिकाको साथ

जोगाउनका लागि विवेक पुर्‍याउनु’ सुझाव दिएका थिए। हामीले उहाँलाई सोभै राजीनामा दिनु भन्न मिलेन, संसदीय समितिले नै गम्भीर टिप्पणी गरेको अवस्थामा विवेकसम्मत रूपमा चल्नहोस् भनेका हौं, सर्वोच्चका एक न्यायाधीशले भने, ‘उहाँले साँच्चै आफूमाथि अन्याय भएको महसुस गर्नुभएको छ भने पनि संसदीय समितिको निर्णयमाथि चुनौती दिन सक्नुपर्छ। अन्यथा समितिको आदेश लत्याउँदा बाहिर राम्रो सन्देश जाँदैन।’

प्रधानन्यायाधीशमा पुर्‍याएर निकास दिन’ अस्वीकृत भएलगत्तै विदामा बसेका जोशी नयाँ प्रधानन्यायाधीश नियुक्त भएलगत्तै अदालत आउन थालेका हुन्। उनी सैवधानिक व्यवस्थानुसार सर्वोच्च अदालतको वरिष्ठतम न्यायाधीश हुनुका साथै न्यायपरिषद् तथा न्याय सेवा आयोगको सदस्य र मेलमिलाप परिषदको अध्यक्ष छन्। न्यायपरिषद्ले न्यायाधीशहरूको नियुक्ति, सरुवा र उजुरीमाथि कारवाही गर्छ। न्यायपरिषदको वेबसाइटबाट जोशीको नाम हटेको छ भने मेलमिलाप परिषदको अध्यक्षमा उनकै नाम छ।

जोशीलाई इजलास दिएमा राम्रो सन्देश नजाने भनी केही न्यायाधीशले प्रधानन्यायाधीश मिश्रलाई कडा प्रतिक्रियासमेत दिएका छन्। संसदीय समितिले गम्भीर टिप्पणी गरेकाले उनीसँग इजलास ‘सेयर’ गर्न नसकिने केही न्यायाधीशहरूको प्रतिक्रिया थियो। यसअघि सर्वोच्च अदालतकै न्यायाधीश खिलराज रेग्मी संयोजकत्वको समितिले कार्यक्षमता अभाव भएको भनी प्रतिवेदन दिएपछि परमानन्द भ्मालाई इजलास नदिई हाजिर गराइएको थियो। दिर्घगत न्यायाधीश एणबहादुर वमलाई पनि इजलास नदिई हाजिर मात्रै गराइएको थियो। तर जोशीलाई भने लामो समय हाजिरमात्रै गराएर सर्वोच्च अदालतको नियमित कामकारवाही चल्न सक्दैन। उनी सैवधानिक इजलासको समेत सदस्य भएकाले राजीनामा नदिएमा अर्को वर्षसम्म सैवधानिक इजलासको कामकारवाही प्रभावित हुनेछ। न्यायपरिषद् र न्याय सेवा आयोगले समेत यही समस्या ब्यहोर्ने छन्।

इजलास नतोकिएर पनि नियमित अदालत आउने रणनीतिमा जोशी हुन्। उनी निकटका कानुन व्यवसायीले राजीनामा नगर्ने सल्लाह दिएको स्रोतको भनाइ छ। आगामी पुसको दोश्रो साता प्रधानन्यायाधीश मिश्रको पदार्पण सकेपछि जोशीले फेरि प्रधानन्यायाधीशमा सिफारिस हुन सक्ने आशासमेत गरेका छन्। जोशीले २०७५ साल असोज २३ गते मात्रै उमेरहदक कारण अवकाश पाउनेछन्।

एउटा फसे सबै पछिपछि... निर्दोषलाई साढे १३ वर्ष जेल

■ **आनन्द गौतम** (फावाखोला, ताप्लेजुङ)

चौरीलाई खर्क लगेर त्यत्तिकै छाडिदिए हुन्छ। यति हो- जंगली जनावरले आक्रमण गर्ला कि भन्ने ध्यान मात्रै दिए पुग्छ। तर, खर्कमा चरनका लागि लंगिने भेडीगोठ हेर्न भने उति सजिलो छैन। भेडा लस्करका अर्ध र पछि दुवैतिर गोठालो लानैपर्छ।

कारण हो, ‘अरू जनावर फसे एउटा फन्छ, एउटा भेडा फसे सबै फन्छन्।’ किन यस्तो हुन्छ, भन्नेबारे लामो समयदेखि भेडापालन गर्दै आएका रैथानेलाई पनि थाहा छैन। तमोर नदी किनारदेखि कञ्चनजंघा हिमालको फेदसम्म भेडा घुपाएर हिँड्ने फुड्लिङ-११, फावाखोलाका ‘अनुभवौ गोठाला’ कमल विष्ट आफैँ पनि अन्यालमा छन्। ‘एउटा भेडाको पछि किन सबै लाग्छन् भन्ने बुझ्न सकेको छैन,’ विष्ट भन्छन्। स्थानीय पाथीभारा बहुमुखी क्याम्पसमा स्नातक पढ्दै गरेका विष्टले ‘एउटा भीरमा गएर अगुवा भेडा लडेमा अरू पनि पछ्याउँदै गएर जानाजान लड्ने गरेको’ घटना आफूले थुप्रैपटक वेहोरेंको सुनाए। तर, यसरी केन कर्को लाने गरेका हुन् भन्नेबारे सोधीखोजी गरे पनि थाहा नपाएको सुनाए। एउटासँगै अरू पनि फस्ने भएकैले भेडापालकले ‘चोक मिसाएर’ भेडा पाल्ने गरेका

ताप्लेजुङका गाउँमा भेडाको बयान।

 तस्विर : आनन्द

छन्। एउटा बयानमा कम्तीमा तीन/चार जनाका भेडा मिसाइन्छ। मिसाएर पाले कम जनशक्तिले पुग्ने भएकाले यसो गरिएको उनीहरूको भनाइ छ। वर्षाखान्दा हिउँदमा गोठालो जान कठिन हुन्छ। वर्षामा बढीमा ५ सयसम्मको एउटा गोठ बनाइन्छ। यो गोठको रखवारी गर्न ४ देखि ६ जना गोठाला खटिएका हुन्छन्। तर, हिउँदमा त्यसलाई कम्तीमा ४ वटा गोठमा बाँड्नुपर्छ। कमलले भने, ‘एउटा गोठमा कम्तीमा दुईवटा कुकुर पनि पाल्नेपर्छ, बयानको अगाडि एक र पछाडि एक कुकुर लगाएर हिँड्नुपर्ने हुन्छ।

कुकुरले अगाडि हुँतिर जानबाट रोक्ने र पछाडिबाट घुपाउन पनि मद्दत गर्छ।’

भेडीगोठलाई बेलुका भकारीले वरपर बारेर राख्नुपर्छ। वर्षाामा धेरै घाँस हुँदा कम हिँड्ने र हिँड्दमा घाँसको खोजीमा धेरै हिँड्ने भएकाले जनशक्ति धेरै चाहिने हुन्छ। हिउँदमा किनारदेखि वर्षामा कञ्चनजंघा हिमालको बेसक्याम्पसम्म पुर्‍याइन्छ। जिल्लाको फुड्लिङ, सिरिजंगा, फस्तालुङ, मिक्वाखोलाका वडामा बढीजसो भेडापालन हुने गरेको छ।

खाएको हुन्छ, एक/दुईवटा हराए कतै एकोहोरिएर गएको गये गरेको हुन सक्छ,’ चतुरमान लिम्बुले भने, ‘अगाडि बढेको भेडा फर्काउन निकै कसरत गर्नुपर्छ, निकै गाह्रो हुन्छ।’

फेरि भेडालाई लाने रोग पनि उस्ते। ‘एउटालाई भेटे अरूलाई पनि सताइहाल्छ,’ ठाकुरीसहले भने, ‘नौ वर्षअघि ५० भेडा तीन दिनमै फटाफट मरे।’ त्याउलेखर्कमा पुर्‍याएका भेडामा भोकालाउने र मनै समस्या देखिएपछि पशु स्वास्थ्यकर्मी बोलाएर पनि रोग पत्ता नलागेको उनी बताउँछन्। ज्योतिषीले ‘पशुचौपायामा क्षति नभएको भए घरपरिवारमै केही विघ्न हुन सक्थ्यो’ भनेपछि त्यसैमा चित्त बुझाएको कमलले सुनाए।

जिल्ला पशु कार्यालयका अनुसार स्थानीय फावाखोलाका सबैभन्दा बढी भेडापालन हुने गरेको छ। यो पुख्र्यौली व्यवसायसमेत हो। भेडापालकले हिउँदमा नदी किनार र वर्षामा हिमालको फेदसम्मै चरनमा पुर्‍याउने गरेका छन्। ताप्लेजुङको फुड्लिङ-११ फावाखोलाका बासिन्दा आँलेले पनि भेडापालनमा क्रियाशील छन्। यहाँका भेडाहरू हिउँदमा तमोर किनारदेखि वर्षामा कञ्चनजंघा हिमालको बेसक्याम्पसम्म पुर्‍याइन्छ। जिल्लाको फुड्लिङ, सिरिजंगा, फस्तालुङ, मिक्वाखोलाका वडामा बढीजसो भेडापालन हुने गरेको छ।

श्रेष्ठले जिल्ला अदालतमा ‘मलाई कूटपट गरी बयान तथा सनाखतको कागजमा सही गराएको हो। मैले कसैलाई मारेको छैन। मलाई प्रहरीले विभिन्न शारीरिक तथा मानसिक यातना दिएकाले प्रहरी उपरीक्षकउपरसमेत क्षतिपूर्ति दिलाई विभागीय कारवाही गरिएका’ भनी बयान दिन्छन्। प्रहरीको दावीअनुसार गेस्टहाउस सञ्चालक वसन्तबहादुर थापाले समेत प्रहरी जवान श्रेष्ठको नाम पोलेका थिए तर अदालतमा उनले ‘मेरो गेस्टहाउसमा घटना भएको रहेछ।

भोलिपल्ट मात्रै थाहा पाएँ। कसले मारेको हो, यकिनसाथ भन्न सकिदैन’ भनी वकपत्र गर्छन्। मुद्दामा सबै प्रक्रिया पूरा भएपछि जिल्ला अदालत काठमाडौँले २०६९ वैशाख २७ गते श्रेष्ठलाई जन्मकैदको फैसला गर्‍यो। अदालतले श्रेष्ठलाई यातना दिइएको ठहरसहित ४० हजार रूपैयाँ क्षतिपूर्ति दिन सरकारलाई आदेश गर्‍यो। पुनरावेदन अदालत पाटनले समेत २०६९ जेठ २ गते जिल्लाकै फैसला सदर गर्‍यो। चित्त नबुझेपछि श्रेष्ठ सर्वोच्च अदालत पुगे।

प्रहरीले गेस्टहाउसमा बस्न नाम इन्ट्री गर्दा श्रेष्ठले रजिस्ट्ररमा सही गरेको दावी गरेको थियो तर विधिविज्ञान प्रयोगशालाले त्यो उनको हस्ताक्षर नभएको पुष्टि गर्‍यो। त्यसैका आधारमा सर्वोच्चले २०७४ वैशाख ११ गते जिल्ला र पुनरावेदनको फैसला बृटिपुर्न रहेको ठहरसहित उन्ट्याउन आदेश दियो। श्रेष्ठ निर्दोष ठहरिए। जिल्ला अदालतले उनलाई परेको पीडा र क्षतिका आधारमा ४० हजार रूपैयाँ क्षतिपूर्तिको फैसला सुनाएको छ,’ न्यायाधीशहरू दीपककुमार

कार्की र केदारप्रसाद चालिसेको इजलासले गरेको फैसलामा भनिएको छ, ‘उनी निर्दोष देखिएको, शंकाका आधारमा दिएको किटाजी जाहेरी र अर्को गतिविधिको सनाखतलाई मात्रै आधार मानेर कसुरदार ठहर गरी जन्मकैदको सजाय गर्ने जिल्ला र पुनरावेदन अदालतको फैसला नमिलेको।’ श्रेष्ठलाई आफ्नो विरुद्धमा बयान गर्ने चरम शारीरिक तथा मानसिक यातना दिएको पुष्टि भएको भन्दै विधिविज्ञान प्रयोगशालालाई समेत उनको हस्ताक्षर नमिलेको भनेकाले सर्वोच्च अदालतले दोषी ठहर गर्न नमिल्ने ठप्प्याएको हो। साक्षी सरोज लामाले भनेकै आधारमा गरिएको वकपत्रलाई आधार मान्न नहुने भन्दै सर्वोच्चले अन्य रूपले प्रमाणित नभएसम्म सुनेको कुरा प्रमाणका रूपमा स्वीकार्य नहुने व्याख्या गर्‍यो। यो फैसला हुँदा मदननारायण १३ वर्ष ६ महिना ३ दिन जेल बसिसकेका थिए। गत वर्ष फैसला भएको मुद्दोको पूर्णपाठ सर्वोच्चले हालै तयार पारेको हो।

अभिभावकविहीन बालबालिकालाई सहारा

■ **गीमबहादुर सिंह** (जाजरकोट)

नलगाड नगरपालिका ७, खगेनकोटकी ६ वर्षीया एन्जु शर्मा युकेजीमा पढ्छिन् । जय मालिका गुरुकुल वेद विद्यापीठ थाप्लेकी विद्यार्थी एन्जुलाई लालनपालन, पठनपाठन र हेरचाह गर्ने आमाबाबु छैनन् । आमा गीता र बाबु नन्दलालको ४ वर्षअघि भेरी वस दुर्घटनामा ज्यान गएको थियो । यस्तै वारेकोट गाउँपालिका-९ का ७ वर्षीय राजबहादुर महतारा र उनका ५ वर्षीय भाइ धनराज पनि अभिभावकविहीन छन् । आमाको मृत्यु र बाबु जनकबहादुर वेपता भएपछि, अभिभावकविहीन बनेका उनीहरू पनि जय मालिकामै पढ्छन् । अभिभावकविहीन एन्जु, राजबहादुर र धनराजको लालनपालन तथा पठनपाठनको जिम्मा भने भेरी नगरपालिका ३, थाप्लेको महिला समूहले लिएको छ । उक्त समूहले उनीहरूसमेत १० जना टुहुरा तथा अनाथ बालबालिकाको लालनपलन र पठनपाठनका लागि मासिक ३० हजार खर्च गर्दै आएको छ ।

कालीमाता निरन्ताकुमारी शाह, शारदा हमाल, लक्ष्मी शाह, अम्बिका थापा र पुर्णकला सिंहलगायत महिलाले टुहुरा बालबालिकाको संरक्षण गर्दै आएका छन् । हजार खर्च गर्दै आएको छ । कालीमाता निरन्ताकुमारी शाह, शारदा हमाल, लक्ष्मी शाह, अम्बिका थापा र पुर्णकला सिंहलगायत महिलाले टुहुरा बालबालिकाको संरक्षण गर्दै आएका छन् । हजार खर्च गर्दै आएको छ । कालीमाता निरन्ताकुमारी शाह, शारदा हमाल, लक्ष्मी शाह, अम्बिका थापा र पुर्णकला सिंहलगायत महिलाले टुहुरा बालबालिकाको संरक्षण गर्दै आएका छन् । हजार खर्च गर्दै आएको छ ।

वित्त ५ महिनादेखि नेपाल आमा अनाथ आश्रम सञ्चालन गरेर टुहुरा तथा अनाथको संरक्षण गर्दै आएको अध्यक्ष शारदा हमालले बताइन् । बालबालिकाको सुरक्षा, लालनपालन, पठनपाठनलगायत सेवा गर्न दुई जना वार्डन राखेका छन् । समाज सेवा गर्ने उद्देश्यअनुरूप अनाथ बालबालिकालाई लालनपालनको जिम्मा लिएको अध्यक्ष हमालको भनाइ छ ।

बाढीपहिरोमा चार करोडको क्षति

■ **कान्तिपुर संवाददाता** (रुकुम पश्चिम)

चालु वर्षाको कारण चौरजहारी नगरपालिकामा भन्डै चार करोडको सम्पत्ति क्षति भएको छ । गत असार २४ देखि भदौ २० गतेसम्म बाढी, पहिरो र भूक्षयका कारण तीन करोड ६९ लाख ६३ हजार चार सय रुपैयाँ बराबरको क्षति भएको नगरपालिकाले जनाएको छ । नगरपालिकाका अधिकांश बडामा वर्षाको क्रममा बाढी, पहिरो र भूक्षय गएको त्यसले सर्वसाधारणको घरदेखि अन्नबालीसहितको जग्गा जमिन वगेको जनाइएको छ ।

चौरजहारी नगरपालिकाले गठन गरेको कार्यदलले वर्षाको तीन महिनामा पुगेको क्षतिको विवरणसहितको प्रतिवेदन नगरपालिकामा बुझाएका छन् । उक्त प्रतिवेदनअनुसार नगरपालिकाका ८५ घरपरिवार बाढी, पहिरो र भूक्षयबाट पीडित बनेका छन् । जसमध्ये १० घरपरिवार

बर्षाले रुकुम पश्चिम चौरजहारी नगरपालिकाको चौरजहारी बजारमा भत्किएको घर ।

तस्विर : कान्तिपुर

■ प्रकाश अधिकारी (सुर्खेत)

२०४६ सालमा स्थापना भएको कालिका आधारभूत विद्यालय गुप्तौरीरुमा गत शैक्षिक सत्रमा ३२ जना विद्यार्थी भर्ना भए । अधिल्ला शैक्षिक सवहरूमा पनि त्यहाँ विद्यार्थी संख्या उस्तै थियो । वर्सेन भर्ना दर अति न्यून भएपछि, जिल्ला शिक्षा कार्यालयले पायक पर्ने विद्यालयसँग गाभिन निर्देशन दियो । समुदाय र विद्यालय कर्मचारीकै असहयोगले शिक्षाको उक्त निर्देशन कार्यान्वयन हुन सकेन । जसले गर्दा कतिपय कक्षा रित्तै हुँदासमेत कालिका प्रावि अस्तित्वमै रहयो ।

वीरेन्द्रनगर नगरपालिकाको दोस्रो सभाले विद्यालय समायोजनलाई प्राथमिकतामा राख्यो । नगर शिक्षा समितिको वैशाख ३० गतेको बैठकले उक्त विद्यालयलाई अमरज्योति मावि नेवारमा गाभ्ने निर्णय गर्यो । अमरज्योतिले आफ्नो भवनमा १२ कक्षासम्म सञ्चालन गर्ने र कालिका आधारभूत विद्यालयमा सीटीईभीटीबाट सम्बन्धनप्राप्त कक्षाहरू सञ्चालन गर्ने भएको छ । समायोजनपछि कालिकाका शिक्षक/कर्मचारीको व्यवस्थापन अमरज्योतिले नै गरेको छ । नगरपालिकाका शिक्षा शाखा अधिकृत गजेन्द्र जीसीले वीरेन्द्रनगरका तीन विद्यालय नजिकका विद्यालयसँग गाभिएको बताए । उनका अनुसार कालिका आधारभूतका अतिरिक्त सूर्योदय प्रावि पातालगंगा, शिव मावि लाठीकोइलीमा र पुष्पवाटिका प्रावि मनिक्तापुर, जनसेवा मावि घुस्त्रामा गाभिए । सूर्योदयमा गत शैक्षिक सत्रमा ११ र पुष्पवाटिकामा २१ विद्यार्थी थिए । नगर शिक्षा समितिले सूर्योदयलाई शिव माविमा जेठ ३ र पुष्पवाटिकालाई जनसेवा माविमा

सुर्खेतको पातालगंगास्थित सूर्योदय प्राथमिक विद्यालयमा भेला भएका शिक्षक-विद्यार्थी ।

तस्विर : कान्तिपुर

असार २४ गते गाभ्ने निर्णय गरेको थियो । सूर्योदय ०५३ र पुष्पवाटिका ०६२ सालमा स्थापना भएका विद्यालय हुन् । तीनवटै विद्यालय पायक पर्ने विद्यालयसँग आधा घन्टा दूरीमा सञ्चालित थिए ।

शिक्षा शाखा अधिकृत जीसीले वडा शिक्षा समितिको सिफारिसका आधारमा विद्यालय समायोजन प्रक्रिया अघि बढाएको बताए । 'स्थानीय तहलाई माध्यमिक शिक्षासम्म सञ्चालन र नियमनको अधिकार दिएपछि विद्यालय समायोजनमा सजिलो भएको छ, यसअघि समुदाय, शिक्षक/कर्मचारीबाट असहयोग हुन्थ्यो, उनले भने, 'अहिले सम्बन्धित वडाकै जनप्रतिनिधि समायोजनसम्बन्धी प्रस्ताव ल्याउनुहुन्छ।' गाभिने विद्यालयको एउटै सत हुन्छ, आफ्ना शिक्षक/कर्मचारी व्यवस्थापन । भौतिक सम्पत्तिको स्वामित्व आफूले

लिने गरी गाभ्न चाहने विद्यालयले शिक्षक/कर्मचारी व्यवस्थापनको जिम्मेवारी लिने गरेको उनको भनाइ छ । महत्त्वपूर्ण निर्णय गर्न अर्कै कानुनी अड्चन रहेको बताइएको छ । शिक्षासम्बन्धी संघीय र प्रादेशिक ऐन नबन्दा महत्त्वपूर्ण कदम चाल्न कठिनाई छ' नगर शिक्षा अधिकृत जीसीले भने, शिक्षा ऐन ०२८ खारेज भइसकेको छैन, यता नगरपालिकाको आफ्नै ऐन छ, दुवै ऐन नवाकिने गरी निर्णय गर्नुपर्ने अवस्था छ ।

नगरपालिकाको चैत दोस्रो साता सम्पन्न दोस्रो नगरसभाले ३० मिनेटभन्दा कम पैदल दूरी रहेका सामुदायिक विद्यालयलाई समायोजन (मर्ज) गर्ने नीति ल्याएको थियो । उक्त नीतिको आधारमा नगर शिक्षा ऐन, २०७४ जारी भएको थियो । ऐनको दफा ११ मा विद्यालय समायोजन गर्दा कक्षा १-३ सम्म ४५, १-५ सम्म ७५, ६-८ सम्म ४५, ९-१० ४० र कक्षा

पुरानै प्रविधि

मुगुको छायाँनाथ रारा नगरपालिकास्थित भामबाडा गाउँमा परम्परागत आरनमा फलामे औजार बनाउँदै दलित परिवार ।

दैलेख अस्पताल प्रदेशकै उत्कृष्ट

कान्तिपुर संवाददाता (दैलेख)

कर्णाली प्रदेशका जिल्ला अस्पतालको न्यूनतम सेवास्तरमा दैलेख जिल्ला अस्पताल प्रथम भएको छ । स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयले तोकेका विभिन्न आठवटा सूचकांकको आधारमा ९१ अंकसहित प्रथम भएको हो । जिल्ला अस्पताल प्रमुख डा. निरञ्जन पन्तका अनुसार मूल्यांकनको लागि सेवा प्रवाह, आर्थिक सुशासन, जनशक्ति व्यवस्थापन, सूचना व्यवस्थापनलगायत मापदण्ड निर्धारण गरिएका थिए । 'हामीले न्यूनतम स्रोतसाधनको बावजुद पनि उत्कृष्ट सेवाप्रवाहको प्रयास गरेका छौं,' उनले भने, 'यसकै प्रतिफलस्वरूप सम्मान भएको हो ।'

दैलेख जिल्ला अस्पतालमा दैनिक करिब दुई विरामी स्वास्थ्य उपचारका लागि आउने गर्छन् । अस्पतालमा तीन जना चिकित्सकको मात्र दरबन्दी छ । जनशक्ति अभावको कारण स्थानीय तहका स्वास्थ्य संस्थामा रहेका स्वास्थ्यकर्मीलाई काजमा ल्याएर काम गराउने गरिएको डा. पन्तले बताए । स्थानीय सरकार आएपछि दैलेख जिल्ला अस्पतालले उनीहरूसँग सहकार्य गर्दै सेवा प्रभावकारी बनाएको छ ।

अस्पतालमा केही समयअघि चिकित्सकको उच्च निगरानीमा गरिने उपचार (एचसीयू) कक्ष सुरु गरिएको छ । न्यून जनशक्ति र स्रोतसाधनको अभाव रहेको अस्पतालमा यो कक्षले स्तरीय अस्पतालको भूकोटि दिने गरेको छ । 'हामीले अन्य क्लिनिकल सेवा पनि चुस्त र विश्वासिलो बनाएका छौं,' डा. पन्तले भने, 'भविष्यमा अफ उकृष्ट गर्दै लैजाने योजना छ ।'

मन्त्रालयको मूल्यांकनमा सल्यान जिल्ला अस्पताल दोस्रो भएको छ । प्रदेशका १२ वटा सरकारी अस्पतालको मूल्यांकन गरिएको थियो ।

जगदुल्लामा नेपाल बैँकको शाखा

उनले कार्यदलले गाउँकार्यपालिकामा दसबुँदे सुझाव पनि दिएको बताए ।

जनचेतनमा जगाउनुपर्ने, जोषिमयुक्त ठाउँको पहिचान तथा पूर्वतयारी गर्नुपर्ने, विनाश हुने अवस्थाको निर्यालपछि मात्रै विकास गर्नुपर्ने, रुकम भूकान्नी दिनुअघि आईईई र ईआईए गर्नुपर्नेजस्ता सुझाव दिइएको छ ।

नगरप्रमुख विशाल शर्मांले तत्काल राहतका लागि अत्यावश्यक परेका २० वढी घरपरिवारलाई ३ हजारदेखि २० हजारसम्म नगद सहयोग गरिएको बताए । यसको साथै प्रतिवेदनमा दिइएका सुझावअनुसार अबका दिनमा डोजरले केहीवाहेक अधिकांश सडक निर्माण नगर्ने निर्णयमा पुगिसकेको नगरप्रमुख शर्मांले बताए । प्राकृतिक प्रकोपबाट धेरै क्षति हुने भएपछि, अबका दिनमा आपत्कालीन कोष स्थापना गर्ने, तारजाली र तटबन्धको साथै अर्को वर्षदेखि वृक्षरोपणलाई प्रथामिकता दिने नगर प्रमुख शर्मांले बताए ।

डोल्पा (कास)- जगदुल्ला गाउँपालिकामा नेपाल बैक लिमिटेडले शाखा स्थापना गरेको छ । आइतबार कर्णाली प्रदेशसभा सदस्य वीरबहादुर शाहीले शाखा कार्यालयको उद्घाटन गरे । विभिन्न समस्याका कारण बैक स्थापनामा ढिलाइ भएको गाउँपालिका अध्यक्ष नारसिंह रोकायाले बताए । उनले बैक स्थापनापछि गाउँपालिकाको कामकाजमा सहज हुने जनाए । नेपाल बैक लिमिटेड डोल्पा शाखा प्रबन्धक देवप्रसाद बुढाका अनुसार नेपाल बैकले ठूलीभेरी नगरपालिका, जगदुल्ला र काइके गाउँपालिकामा बैक सञ्चालन गर्ने अनुमति पाएको छ ।

उनले काइकेमा ढिड्डै शाखा स्थापनाको तयारी भएको जनाए ।

नेप	द्विविधा बढ्ने
व्ष	अध्ययनमा सफल
मिथुन	मनोरञ्जन
कर्कट	पराक्रम बढ्ने
सिंह	आकस्मिक लाभ
कन्या	उत्साहदय

भोलिको पात्रो
दिक्रम सँगै २०७५ साल अठौ २८ गते बिहीबार तदनुष १३ सेप्टेबर २०७८ माद कुम्भपक्ष शुक्लपक्ष चतुर्थी तिथि दिनको ५:४३ बजेसतन उपान्त पञ्चमी तिथि, स्वामी नवरा रात्रिको ८:५५ बजेसतन उपान्त विरासा नवरा, ब्रवत चौा प्रातः ६:५८ बजेसतन उपान्त छेद चौा, वाणिज्य करण प्रातः ६:५९ बजेसतन उपान्त वान्न करण, तुला राशिमा चन्द्रमा।
ज्यो. रामप्रसाद सिटौला

काठिँतपुर टेलिभिजन

रेडियो काठिँतपुर

६६.१ काठिँतपुर
मैरहवा, १०१

५:००	पुनरागम/काठिँतपुर	६:००	काठिँतपुर समाचार	०५:००	मक्ति अनुष्ठाण (बालचन्द्र)
५:३०	रावे रावे	६:३०	झन झन झन (हङ्गलर हलट)	०६:३०	काठिँतपुर हाबरी
६:००	जीवन विशाल	७:००	हकँ हलटलर	०७:३०	२ हेडलाइनर्स
६:३०	वास्तु नवचन	८:००	काठिँतपुर समाचार	०८:३०	२ हेडलाइनर्स
६:४०	गुडमोडि नेपाल	८:००	नेपाल खेल बी	०९:००	हेडलाइनर घर घर इकोलोजिबल र
७:००	काठिँतपुर समाचार	१०:००	दन बजे	०९:०५	२ गुडमोडि र
८:००	गुडमोडि नेपाल	१०:३०	काठिँतपुर न्चुङ	०९:३०	ओप्ले इन गोल्ड
८:३०	काठिँतपुर न्चुङ	११:००	झन झन झन (हङ्गलर हलट)	०९:५०	काठिँतपुर हाबरी
८:००	सरोकार	११:३०	कल काठिँतपुर रिपिडे	०९:५५	राष्ट्रिय प्रसारण
१०:००	काठिँतपुर समाचार	१२:००	काठिँतपुर न्चुङ रिपिडे	०९:६०	रेडियो टाक (प्रचलन)
१०:३०	दन बजे	१३:३०	झन झन झन (हङ्गलर हलट)	१०:००	सपोर्टिङ स्क्वाड
११:००	काठिँतपुर न्चुङ	१४:००	काठिँतपुर समाचार	१०:०५	टेन्ट बड (अजय/हलिना)
११:३०	झन झन झन (हङ्गलर हलट)	१४:३०	झन झन झन (हङ्गलर हलट)	११:००	आर्ट घर घर इन्टरटेनमेन्ट हाबरी
१२:००	काठिँतपुर समाचार	१५:००	काठिँतपुर समाचार	११:०५	टेन्ट बड (अजय/हलिना)
१३:३०	को आइ घरले	१५:३०	काठिँतपुर समाचार	१२:००	काठिँतपुर हाबरी
१४:००	दयावश दुख	१६:००	हकँ हलटलर	१२:१०	अम्कौ आका अम्कौ जित (कृष्ण न)
१४:३०	मली ठगल	१६:३०	काठिँतपुर समाचार	१२:१५	डिस्टिन्ट हाबरी
१५:००	काठिँतपुर समाचार	१७:००	नेपाल खेल बी	१२:४०	कौ भुवाल (प्रचलन हाबरी)
१६:००	सरोकार	१७:३०	काठिँतपुर समाचार	१२:४५	इन्टरटेनमेन्ट हाबरी
१६:३०	काठिँतपुर न्चुङ	१८:००	नेपाल खेल बी	१२:५०	काठिँतपुर हाबरी

विभेद

बाजुराको बुडिनन्दा आधारभूत विद्यालयमा योग अभ्यास गराइँदै । बालबालिकालाई स्वस्थ राख्न विद्यालयले प्रशिक्षण आयोजना गरेको हो ।

तस्विर : गङ्गाराज पण्डित/रासस

बाख्रा बेचेर मालामाल

बाख्रा स्याह्राँ बभाडुका रोक्या दम्पती ।

तस्विर : वसन्तप्रताप

■ वसन्तप्रताप सिंह (बन्हाङ)

नामजस्तो जिव्दगी कहाँ हुन्छ र ? नाम आनन्द भए पनि थलारा-६ पिछेतका आनन्द रोकयाको जीवन भने बेचैन थियो । उनी गरिब परिवारमा जन्मिएका थिए । पाँच छोराछोरीको लालनपालन गर्न उनका आमाबाबुलाई हम्मे थियो ।

अभावैअभावमा हुर्कँदै गए, आनन्द । २० वर्षको उमेरमा २०५२ सालमा उनको विवाह भयो, छिमेकी मालुमेलाकी धनलक्ष्मी रोकयासँग । त्यसलगत्तै बाबु बनेका उनका बर्सेन सन्तान थपिँदै गए । अरू भाइहरूको पनि विवाह भयो । गरिबीले फन्तु च्याट्टै गयो । परिवारको संख्या बढ्दै गएपछि उनीहरूका चार भाइ सँगै वन नसक्ने अवस्थामा पुगे । अलगअलग भए । अब फन्तु परिवारको पूर्ण जिम्मेवारी उनकै थाप्नका आइलाग्यो । आनन्दको दैनिकी बेचैनीले भरिन थाल्यो ।

‘आफू पढ्नु कि तीन छोरा छोरीलाई पाल्नु ?’ उनले त्यो बेलाका दुख सम्झए, ‘छोरीहरू पनि पढ्ने उमेरका भइसकेका थिए । उनीहरूको शुल्क तिर्नकै लागि विवाहपछिका १० वर्ष उनी ६ महिना घर आएर खेतीपातीको काम गर्थे ६ महिना भारतमै मजदुरी गर्थे ।

२०६३ माघ महिनाको कुरा । धनलक्ष्मी भन्छिँ जन्मेकी छोरी लिएर अग्रान्न (माघको महिना छोरीलाई घरमा बोलेआएर खुवाउने चलन) खान माइत गाउँकी

थिइन् । फर्किँदा माइतीले नातिनीको मुख हेरेवापत एउटा बाख्रा दक्षिणा दिए । उनका माइतीको आर्थिक अवस्था पनि त्यति राम्रो थिएन । धनलक्ष्मी भन्छिन्, ‘दक्षिणा दिनलाई पैसा नभएर आमाले बाख्रो दिनुभएको थियो । मलाई त्यही बाख्रो फल्यो ।’

हुन पनि बाख्रो फल्यो । माइतीबाट ल्याएको बाख्रोले ३ महिनापछि तीनवटा पाठाी पायो । उनको घरमा यसरी चमत्कार हुन थाल्यो कि प्रत्येक बाख्राले ६/६ महिनामा २ देखि ३ वटा पाठापाठी पाउन थाले । २ वर्षमै बाख्राको संख्या ३३ पुग्यो । आनन्द पनि भारत जान छोडेर बाख्राकै स्याहारमा लागे । चौथो वर्षमा बाख्राको संख्या बढेर ९७ पुगिसकेको थियो । वर्षमा एक/डैड लाखका खसी-बोका बिक्री गर्न थालिसकेका थिए ।

अहिले उनी वर्षमा ३ लाखसम्मका बोका बाख्रा बेच्छन् । १ सय २० बाख्रा उनको खानमा छन् । ‘मेरो त भाग्य नै फेरियो,’ आनन्द भन्छन्, ‘बाख्रा बेचेर छोराछोरीलाई काठमाडौँ पढाइरहेको छु । यस्तो दिन पनि आउला भनेर सपनामा पनि सोचेको थिएन ।’ उनले बाख्रा बेचेको रकम भाइको पढाइमा पनि खर्चिए । उनका भाइ अहिले नायब सुब्बा पदमा कार्यरत छन् । आनन्दले दाजुलाई व्यापार थाल्न सहयोग गरे । ‘त्यस्तो त कसैको पनि भएको थिएन,’ स्थानीय जग्गदीश रोकया भन्छन्, ‘आनन्दको घरमा चमत्कार नै भएको हो । गाउँलेहरूले यसको श्रेय उनकी पत्नीलाई

दिने गरेका छन् । गाउँमा सबैले साँच्चकै धनलक्ष्मीको रूपमा हेर्ने गरेका छन् । बाख्राको मलको उपयोग गर्दै अहिले आनन्द दम्पतीले व्यावसायिक तरकारी खेती थालेका छन् । थलारा गाउँपालिकाको ग्रामीण जलस्रोत व्यवस्थापन परिियोजनाबाट तालिम र प्रविधिको सहयोग पाएपछि उनले दुईवटा प्लास्टिक घरमा बेमौसमी तरकारी खेती सुरु गरेका छन् । आनन्द दम्पती अहिले आफू नो टोलका अरूलाई पनि व्यावसायिक तरकारी खेती गर्न होस्याइरहेका छन् ।

गाउँलेले जे भने पनि धनलक्ष्मी भने लगनशीलता र धर्यले यहाँसम्म पुगेको बताउँछिन् । ‘गरिबीले गाँजेको थियो । त्यो बेला पनि कहिले आत्तिएँनौँ,’ उनले भनिन्, ‘अहिले पनि छोराछोरी हुर्काएजस्तो गरी बाख्राका पाठापाठी हुर्काउँछौँ । मेहनत गर्‍यो, त्यही फलेको हो ।’ उनले अहिले आफूहरूको जिव्दगीमा दुखको पाटो हराएको र घरमा आनन्दको बहार छाएको बताइन् ।

बाख्रापालनसँगै व्यावसायिक तरकारी खेती थालेका उनको बारी र बाख्रा फर्म हेर्नका लागि अहिले छिमेकी गाउँका मानिस पनि आउँछन् । आनन्द र धनलक्ष्मीलाई गाउँपालिकाले अगुवा किसानको दर्जा दिएको छ । उनीहरूलाई बाख्रापालन र तरकारी खेतीको बारेमा सिकाउनका लागि स्रोत व्यक्तिको रूपमा गाउँपालिकाले परिचालन गर्ने गरेको गाउँपालिका अध्यक्ष भुवनेश्वर उपाध्यायले बताए ।

■ डीआर पन्त (डडेल्धुरा)

बैतडीको पाटन नगरपालिकाको खोड्पे क्षेत्रमा एक महिनादेखिको वर्षाले तरकारी बारीमै कुहिएको छ । कृषकले तरकारीमा कीटनाशक औषधि प्रयोग गर्न नपाएका कारण बारीमै कुहिएको हो । खोड्पेका कृषक धनबहादुर ऐरले ११ रोपनी जग्गामा लगाएको टमाटर, काउली र सिमी बारीमै कुहिएको बताए । ‘अन्नबाली बँदलले नष्ट गर्‍यो । वर्षाले तरकारी बारिमै कुहियो,’ उनले भने । तरकारी खेती गर्ने यहाँका ३५ परिवारको बालीनाली नष्ट भएपछि बिचल्लीमा छन् । ‘जंगली जनावरले क्षति पुर्‍याएमा राज्यले कानुनबमोजिम दिनुपर्ने गत वर्षकै क्षतिपूर्ति नपाउँदै यस वर्ष फन्तु ठूलो क्षति भएको छ,’ ऐरले भने ।

बैतडी डडेल्धुरा सिमानाको अनारखोली र अजयमेरुको लेक क्षेत्रमा पनि व्यावसायिक तरकारी खेती गर्ने कृषकहरूले बर्सेनी १ करोड ५० लाख बढीको तरकारी बिक्री गर्थे । यो वर्ष भने बारीमा कुहिएको तरकारी सफा गरिरहेका छन् । सबैभन्दा बढी तरकारी निर्यात हुने समयमा नै बारीमा कुहिएको तरकारी सफा गर्नुपरेको कृषकहरूले गुनासो गरेका छन् ।

डडेल्धुराको भागेश्वर गाउँपालिका ५ वटै वडामा जंगली बँदलले १ सय २३ हेक्टरमा लगाइएको मकै, धान र तरकारी बाली नष्ट गरेको छ । महाभारत पर्वत शृंखला छेउका गाउँमा बँदलले आतंक नै मच्च्याएको कृषकहरूले बताएका छन् ।

‘फल लाग्ने समयमा निरन्तर वर्षाका कारण तरकारीका विरुवा नै कुहिएका छन्,’ समैजीका कृषक नन्दराम भट्टले भने, ‘निरन्तर वर्षाले कृषकको लगानीसमेत नउठ्ने गरी क्षति पुर्‍याएको छ ।’ अजयमेरु गाउँपालिकाको चिपुर, भर्सेला, भद्रपुर, साविकको अजयमेरु गाविसमा पनि जंगली बँदलले क्षति

बैतडीको पाटन नगरपालिकाअन्तर्गत खोड्पे क्षेत्रमा लगाइएको तरकारी ।

तस्विर : डीआर

पुर्‍याएको छ । साविकको चिपुर र भद्रपुर गाविसमा लगाइएको अधिकांश मकै बाली बँदलले सखाप पारेको छ ।

स्थानीय कृषक जयराज ऐरले भने, ‘मकै यस क्षेत्रको मुख्य खाद्य बाली नष्ट भएपछि कृषकहरू बिचल्लीमा परेका छन् ।’ मकैसँगै भट्टमास, सिमी, दालजन्य गेडागुडी सबै बँदलले नष्ट गरेपछि कृषकहरू ठूलो मारमा परेका हुन् । मकैपछि यस क्षेत्रमा सबैभन्दा बढी उब्जनी हुने दालजन्य गेडागुडी बर्सेनी तराई निर्यात हुने गरेको थियो । ठूलो मात्रामा भट्टमास उत्पादन हुने यस क्षेत्रमा गत वर्षदेखि बंदलले नष्ट गर्न थालेको हो । कृषक बोहरा भन्छन्, ‘जमिनमुनी रहेको कुर्मलो जातको किरा खानका लागि बँदलले पुरै बारी खनेर सखाप पार्ने गरेको छ ।’ तरकारी खेतीका लागि प्रसिद्ध रहेको भागेश्वर गाउँपालिकाको वडा

नम्बर ४ र ५ मा निरन्तर वर्षाले तरकारी बालीमा ठूलो क्षति पुगेको छ । ‘लगातारको वर्षाले टमाटर फल्ने समयमा बारीमै कुहिएको छ,’ स्थानीय शिक्षक भुवनराज भट्टले भने, ‘वर्षेन एक हजार मेट्रिक टन बढी टमाटर फल्ने भागेश्वर गाउँपालिका क्षेत्रमा ठूलो क्षति पुगेको छ ।’ वडा नम्बर ४ को किमउला, नौ गाउँ, डुंगरी, धामीगाउँ, वगरकोट, लाकम, एकथरा, कुरगाइल, ऐडुंग्रा, न्यालेक, ग्वलाई लगायतका क्षेत्रमा ठूलो मात्रामा उत्पादन हुने टमाटर धनगढी नेपालगञ्ज हुँदै सीमा क्षेत्रका भारतीय बजारमासमेत पुग्ने गरेको छ । टमाटरसँगै काउली, सिमी, सिमला मिर्च, खुर्सानी, भिण्डी, लौका र फर्सिसमेत ठूलो मात्रामा उत्पादन हुने यो क्षेत्रमा निरन्तर वर्षाले तरकारीबाली बारीमै नष्ट भएको छ । स्थानीय कृषक गणेशबहादुर टेरले भने, ‘अत्यधिक वर्षाका कारण यस

वर्ष अन्य वर्षको तुलनामा आधाभन्दा पनि कम तरकारी उत्पादन हुने देखिएको छ ।’ किटनाशक विषादी प्रयोग गर्न नपाउँदा फलेको टमाटर पनि कीरा परेको छ । फल्ट नपाएको टमाटरको बोट नै कुहिएको उनले बताए । लहराबाट फल्ने लौकी, फर्सि, मिठो करेला, तिठो करेला पनि बारीमै कुहिएको कृषकहरूले बताएका छन् । **पाएन्नु क्षतिपूर्ति** २०७४ देखि सरकारले कानुन बनाएर जंगली जनावरले बालीनाली क्षति भएमा १० हजार देखि १० लाखसम्म क्षतिपूर्ति दिने घोषणा गरे पनि हालसम्म कृषकहरूले क्षतिपूर्ति पाउन सकेका छैनन् । कृषि विकास कार्यालयको सिफारिसमा वन विभागले दिने क्षतिपूर्ति पाउन गत वर्ष डडेल्धुराबाट मात्र २ सय ३४ कृषकका फाइल जिल्ला कृषि विकास कार्यालयले सिफारिस

गरेको थियो । वरिष्ठ कृषि प्राविधिक टेकबहादुर विष्टले भने, ‘गत वर्ष जिल्ला भरीबाट आएका निवेदनमा छानविन पछि २ सय ३४ फाइल सिफारिस भएका हुन् ।’ जिल्ला वन, गाउँपालिका र स्थानीय प्रशासनको छानविन र सिफारिसपछि क्षति भएका कृषकहरूको फाइल सिफारिस गरिएको उनले जानकारी दिए । ‘गत वर्ष १० लाख माग गरेका हौं,’ विष्टले भने, ‘तर हालसम्म कसैले पनि क्षति पूर्ति पाउन सकेका छैनन् ।’ यस आर्थिक वर्षको तिन महिना नबित्दै २ सय बढी कृषकले निवेदन दिएको उनले बताए । ऐन अनुसार वन विभागले बन्त्यजस्तुका कारण मानवीय क्षतिमा १० लाख, अंगभंगमा ३ लाख ५० हजार, घाइतेलाई २ लाख, बालीनाली क्षतिको १० हजारदेखि ३० हजारसम्म क्षतिपूर्ति दिने व्यवस्था गरेको छ ।

ठूलो मात्रामा ‘ट्रामाडोल’ बरामद

टीकापुर (कास) - टीकापुर --८ डाराबोकीबाट प्रहरीले ३५ हजार २ सय क्याप्सुल ट्रामाडोल औषधि बरामद गरेको छ । उक्त औषधि लागुऔषधको सूचीमा नभए पनि दुर्यसनीहरूले प्रयोग गर्छन् ।

ठूलो परिमाणमा ट्रामाडोल औषधि बोकेर जान लागेको सैप ७९८६ नम्बरको मोटरसाइकल र चालकलाई नियन्त्रण गर्न खोज्दा चालक मोटरसाइकिल छोडेर फरार भएको प्रहरीले जानकारी दिएको छ । बरामद औषधि र मोटरसाइकल प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको छ ।

प्रहरीले लागुऔषध दुर्यसनीहरूको अभियानअन्तर्गत गाँजा, चरेस र ब्राउन सुगरलगायतको ओसारपसार नियन्त्रण अभियान तीव्र बनाएपछि दुर्यसनीले ट्रामाडोललाई लागुऔषधका रूपमा प्रयोग गर्न थालेको इलाका प्रहरीका डीएसपी शिवबहादुर सिंहले बताए । ‘दुर्यसनीले यो औषधि प्रयोग गर्दै आएका छन् । औषधिपसलेले पनि बदमासी गरेका हुन् कि भन्ने लागेको छ,’ उनले भने, ‘यसबारे पनि अनुसन्धान आध बढाउँछौँ ।’ टीकापुर अस्पतालमा कार्यरत डा .

राकेशकुमार भुक्ता अनुसार यो औषधि चिकित्सकको पनि अनुमति लिएर मात्र राख्न पाइन्छ । ‘यो औषधि बेचेपछि डाक्टरको प्रेसक्रिप्सनको फोटोकपी राख्नुपर्छ,’ डा. भुक्ताले भने, ‘कानुन कार्यान्वयन गरे औषधिलाई लागुऔषधको रूपमा प्रयोग गर्ने सम्भावना न्यून हुन्छ ।’ लागुऔषध नियन्त्रण अभियानका क्रममा गाउँ, टोल र विद्यालयमा प्रशिक्षण, भेला, अन्तर्क्रिया, पचा पम्पलेटिङलगायतका जनचेतनामूलक कार्यक्रम

गरिएको डीएसपी सिंहले बताए । उनले भने, ‘लागुऔषध दुर्यसनीको विकराल समस्या छ । दुर्यसनी शून्यमा भान्ने लक्ष्य छ । लागुऔषध दुर्यसन नियन्त्रणमा करिब ९५ प्रतिशत सफलता प्राप्त भएको छ ।’ उनका अनुसार खुला सीमाका कारण लागुऔषध दुर्यसन न्यूनीकरण चुनौतीका रूपमा रहेको छ । लुकीछिपी सीमा बजारबाट लागुऔषधका रूपमा प्रयोग हुने औषधि सर्जित ल्याउन सकिने भएकाले लागुऔषध दुर्यसनी चुनौतीका रूपमा रहेको हो ।

महिनाबारी भएको बेला छाउगोटबाहिर बसेर खाजा खादै गरेकी थलारा गाउँपालिका ९ मालुमेलाकी एक महिला । भदौ १ गतेबाट लागू भएको नयाँ मुलुकी अपराधसंहिताले छाउप्रथालाई अपराधको रूपमा परिभाषित गरेको छ ।

सम्पादकीय

नो वन किल्ड निर्मला

बालिका हराएको गुनासो लिएर आउने अभिभावकलाई रिक्तो हात निराश फर्काए । उनकै बलात्कारपछि हत्याजस्तो संवेदनशील घटनामा न छानबिनको तत्परता देखाउन सके न दोषी पत्ता लगाउने योग्यता । नेपाल प्रहरीको सुनियोजित वा हेलचेक्र्याईको चरम रूप वा लापरवाह हुनुपर्छ- प्रमाणहरू लुप्त पार्न शंकास्पद व्यवहार देखिए, नक्कली दोषी खडा गर्ने र कानुन, समाज र विवेकमाथि छारो हाल्ने नियत ।

कञ्चनपुरकी तेह्र वर्षीया निर्मला पन्तको आत्माले शान्ति पाउन नसकेको निष्कर्षमा पुगी छानबिन समितिका एक सदस्यले राजीनामा दिँदा आफ्नै ज्यानको सुरक्षाका लागि गृहार मारेग । शक्तिशाली अपराधीबाट जुत्सुकै समयमा हत्या गर्न सकेको प्रबल सम्भावना’ रहेको आल्याएर उनले छानबिनकर्तामाथि परेका दबावमाथि नै छानबिनको दरकार देखाएका छन् ।

प्रहरीले सुरुवाटै सही छानबिन गरेन । नागरिक आन्दोलन उठेपछि खडा गरिएका अभियुक्तलाई स्थानीयवासीले विव्वास गर्नुन् । मानव अधिकार आयोगले पनि अनुसन्धानमा प्रहरीलाई दोषी भन्यो तैपनि हत्याका दोषीको यकिन छैन । केही वर्षअघि दिल्लीमा युवती बलात्कारपछि हत्या प्रकरण सुल्झाउन नसक्दाको घटनामा आधारित हिन्दी चलचित्र ‘नो वन किल्ड जेसिका’ जस्तो भनेर जनमानस आक्रोशित छ । प्रहरीकै कारण घटनास्थलको वातावरण शंकास्पद रह्यो । छानबिन त सुरुका छानबिनकर्ता प्रहरीमाथि नै गर्नुपर्ने भएको छ ।

जघन्य अपराधका घटनामा वास्तविक न्याय दिलाउन सकिँदैन । ज्यानको क्षतिपूर्ति केही गरी हुँदैन । मान्छेको मूल्य १० लाखले किन्दैन । अपराधीलाई कारवाही गरेर थोरै भए पनि न्यायको अनुभूति दिलाउने हो । भोलिका दिनमा यस्ता घटना नहोऊन् भनेर कानुनी राज्य कायम राख्ने हो । यसमा अनुसन्धान त परेको कुरा, सुरुवाटै खेलाँची र ढाँटढुँट भयो । जन्ताको दबावपछि मात्र राज्य र प्रहरीले अलिकति तातो देखाए । यस्तो काम त प्रहरीको नियमित प्रणालीमै हुनुपर्थ्यो ।

अब त निर्दोषलाई दोषी ठहराइन्छ कि भन्ने ठूलो जनआशंका छ । त्यसबाट दोहोरो अन्यायको खतरा छ । न्याय दिँदा नातागोता वा आफ्नो मान्छे भन्न पाइँदैन । तर जिम्मेवार अधिकारीहरू त्यस्तै देखिएपछि पीडितका लागि न्याय, प्रहरी, फौजदारी कानुन, राज्य, राहतको कुनै प्रयोग हुँदैन । राज्य भनेकै निम्नुखाका लागि हुनुपर्ने हो । यो घटनाले हाम्रो प्रणालीमा ठूलो भ्वाइ देखाएको छ ।

सरकारी मुद्दामस्बन्धी ऐन, प्रहरी ऐन, अपराध संहिताजस्ता सबै ऐन-कानुनअनुसार यो मुद्दा सम्बन्धित प्रहरीले नै अनुसन्धान गर्ने हो । त्यो भनेको कञ्चनपुर प्रहरी । उसको अनुसन्धानमा त्रुटि देखिए मात्र माथिल्ला निकाय वा महानिरीक्षकले अर्को भरपर्दो टोली पठाउने हो । प्रहरीलाई नै आरोप लागेको अवस्थामा निजामतीतर्फका अनुसन्धान अधिकृत आवश्यक परे महान्यायाधिवक्तासँग सल्लाह गरेर माग गर्ने हो, प्रहरीलाई नवचाइयोस् भनेर ।

अनुसन्धानप्रति जिम्मेवार पनि, उत्तरदायी पनि प्रहरी नै हो । निजामतीको नेतृत्वमा समिति बनाउने प्रचलन आफैँमा त्रुटिपूर्ण छ । त्यही समितिका सदस्यले पनि राजीनामा दिँदा ज्यानको खतरा देखाएपछि थप मिडिन अनुसन्धान गर्न प्रहरी आफैँ अग्रसर हुनुपर्छ । उनी, परिवारका सदस्य, आवश्यक परे अन्य सदस्यको पनि कल रेकर्ड्स जाँच्दै दबावका स्रोत पहिल्याउने र मूल दोषीसम्म पुग्न प्रयास गर्ने ।

निर्मलालाको आत्मालाई न्याय, परिवारजनलाई सान्त्वना र समाजलाई कानुनको ढाडस दिन प्रहरीले बलियो अनुसन्धान गर्नुपर्छ । सुरुमा अनुसन्धान गर्ने प्रहरी र तिनका तत्कालीन अधिकृतउपर नै पोलिग्राफी परीक्षणसमेत गरी हेलचेक्र्याई वा बर्दनियत पहिल्याउनु र दोषीलाई कठघरामा उभ्याउनुपर्छ । प्रहरी महानिरीक्षकले भरपर्दो टोली बनाएर अनुसन्धान गराउन सकेनन् भने दोषी कहिल्यै नदेखिन सक्छ र त्यसै कमजोर हुँदै गएको प्रहरीको प्रतिष्ठा गायब हुनेछ ।

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

सम्पादकीय

पेचिलो बन्दै छानबिन

किशोरीको बलात्कारपछि हत्या घटना भन्नु पेँचिलो बन्दै गइरहेको छ । घटना भएको सहिन्नो भइसक्यो, तर वास्तविक अपराधी पहिचान हुनसकेको छैन । किशोरी बलात्कार–हत्या छानबिन समिति र पटक गठन भयो, तर अपराधी निघ्रन्कसँग पुगिभरेको छ । शून्य अवस्थादेखि घटनाको छानबिन गर्न उच्चस्तरीय छानबिन टोली गठन भए पनि म्यादभित्र प्रतिवेदन प्रस्तुत गर्न सकेन । वरु ज्यानको असुरक्षको कारण देखाउँदै छानबिन समितिबाट उपसचिव वीरेन्द्र केसीले राजीनामा दिएका छन् । अब घटनाको वास्तविक तथ्य बाहिर आउने प्रबल सम्भावना देखिएको छ । घटनाको वेवास्ता गर्ने प्रहरी, प्रमाण मेटाउन सहयोग गर्ने प्रहरी, घटना स्थलमा किशोरीको सुरुवाल पखाल्ने प्रहरी तथा उपसचिवलाई धम्की दिने व्यक्तिलाई केरकार गरेमा वास्तविक सत्य-तथ्य बाहिर आउन सक्छ ।

– **प्रमोद पौडेल**, *श्रीपुर, वीरगन्ज*

नेतृत्व हत्याउने होडबाजी

कांग्रेसमा केही समय पहिले उमेर हदको विषयले चर्चा पाएको थियो । अहिले फेरि आगामी महाधिवेशनमा नेतृत्व कसले हत्याउने भनी संस्थापन र संस्थापन इतरका विभिन्न समूहका भेला तथा छलफल हुनुहालेको छ । अब मूलकुरो होउन्ड नेतृत्व र ऊसँग असहमत वा भावी दिनमा पद हात लगाउने पक्षको । यदि पार्टी सफल, सरकारमा रहेको तथा मुलुकका लागि पार्टीको जरुरत भएको भनी जनताले ‘हाइदाइ’ गरेको भए यस्ता चर्चाले खासै महत्त्व पाउने थिएन । विकासको कुरा छोडौं । समय अनुकूल पार्टीलाई परिचालित गरको पाइँदैन । बेलाबखत कुनै आन्दोलनको आवश्यकता देखिएपछि विरोधको प्रमुख एजेन्डा बनाउने बाहेक खासै गतिलो प्रस्तावना आउँदैन । मुलुक संघीयतामा गइसकेकपछि खै सोही अनुस्र्धको सांगठानिक स्वस्पर ? पार्टीको अबको एजेन्डा के हुने ? हिजो हिन्दु राष्ट्र हटाउने अन्य दलको अभियानमा साक्षी बस्नाले कति नोक्सानी भयो ? महामन्त्री नखुलेर सो एजेन्डाको वकालत गर्छन्, न अब पार्टी पँक्ति नै यो सब सकि्यो भनेर जनतालाई अर्थ्याउन सक्छन् । संघीय तथा केन्द्रको चुनावमा कस्युनित्प पार्टीबीच कार्यगत एकता तथा मिलेर चुनाव लड्दा यता कांग्रेसका उम्मेदवार भनेका खुलतीबाट, कोठाबाट र ब्रिफकेसबाट छानिए । अब यी सब देखेर, चेतेर गाउँ, टोलदेखि केन्द्रसम्म प्रजातान्त्रिक तवरले नेतृत्व चयन हुनुपर्छ ।

– **श्रीकृष्ण राजवंशी**, *युगकोसी-३, सिन्धुली*

सोचमा परिवर्तनको खाँचो

शनिवार, प्रकाशित सरिता तिवारीको ‘तीज खारेजीको प्रश्न’ले धर्म र संस्कृतिको नाममा समाजभित्र मौलाएको धार्मिक अन्धविश्वासको रीतिरिवाज, त्यसभित्र भएको पुँजीवादको व्यापारिक घुसपैठ र पुँजीवादकै मिलसिलामा सक्कली वा नक्कली रूपका पुँजी प्रदर्शनीको सामाजिक मनोवैज्ञानिक स्पष्टांले निम्त्याएको आधुनिक विसंगतिलाई छलंग पारेको छ । हिन्दु धार्मिक समाजका महिलाले पालना गर्नुपर्ने जेजाँत धार्मिक संस्कार, रीतिरिवाजका कर्म छन्, सबै परापूर्वकालदेखि चलिआएका सामन्ती समाजको रग्नो र असल पति पाउने अपेक्षा गर्दै पानी पनि नखाई निराहार बस्नुपर्ने कठोर ब्रत, शिर्वालिङ्गको पूजा, ऋषिपञ्चमीका दिन गरिने धार्मिक विधि, रीति र संस्कार सामन्ती समाजले लाडेको धार्मिक सर्त अर्थात् समाजका अंश हुन् । धर्मले पत्नीको दीर्घायुका लागि निराहार ब्रत बस्नुपर्ने व्यवस्था पुरुषमा नराखी किन महिलामा मात्र राख्यो ? पत्नीको दीर्घायुको कामना गर्ने दायित्व के पुरुषमा हुँदैन ? अर्थात् पतितको दीर्घायुको कामना गरेको भनेर देखाउन महिलाले कठोर ब्रत नै बस्नुपर्छ ? तीजमा गरिने यी धार्मिक विधि र रीतिले हिन्दु धर्म पुरुषप्रधान छ भन्ने प्रष्ट हुन्छ । सुधारको लागि चेतना र सोचमा नै परिवर्तनको महाकम्पन ल्याउन सक्नुपर्छ ।

– **एलबी आले मगर**, *वीरगन्ज, पर्सा*

प्रहरी नियन्त्रणमा पत्रकार

समाचार प्रकाशित गरेको आधारमा पत्रकार राजु बस्नेतलाई प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको छ । हरिसिंह ईटा–टायल कारखानाको जग्गा भूमाफिया र सत्ताकूट नेकपाका सांसदहरू पम्फा भुसाल र राजकाजी महर्जन मिलेर विक्री गर्नेलागेको समाचार लेखेपछि उक्त समाचारले आफ्ना सांसदहरूको बदनामी गरेको भन्दै नेकपा निकट एक व्यक्तिले जिल्ला अदालतमा उजुरी दिएकै आधारमा बिना छानबिन हचुवा पारामा बस्नेतलाई नियन्त्रणमा लिनुले सरकार दुई तिहाइको दम्भसाथ अगाडि बढेको प्रष्ट हुन्छ । प्रेस कार्डनित्यको क्षेत्राधिकारलाई समेत मिचेर सरकारले जुन रवैया अपनाएको छ, त्यसले कालान्तरमा सरकारलाई नै कमजोर पार्ने निश्चित छ । प्रेस स्वतन्त्रतामाथि हस्तक्षेप गर्दा तत्कालीन राजा ज्ञानेन्द्रले समेत सत्ता गुमाएका थिए भने पत्रकार बस्नेतको घटनाले सरकारमाथि गम्भीर संकेत नजडाउला भन्न सकिन्न ।

– **एसपी बडु**, *कृष्णपुर-६, कञ्चनपुर*

बौद्धिक को हो ?

विष्णु सापकोटा

बौद्धिक को हो भनेर गरिने प्रश्न र विमर्श सनातनी त हो नै । नेपालमा मात्र होइन, अन्यत्र पनि विभिन्न कालखण्डमा यो प्रश्न अहम् भएर उठ्ने गरेको छ । र यसको उत्तर पनि समय र समाज अनुसारको त हुने नै भयो । तर ‘बौद्धिक को हो ?’ भन्ने प्रश्नमा नेपालको राजनीतिक संक्रमणका विगतका केही वर्षले एकैचोटी उदेक र लोभ दुबै लान्ने विमर्शको सिर्जना गरेको छ । त्यो विमर्श के हो भने- ‘बौद्धिक’ भनेको एउटा राजनीतिक ‘क्याटगोरी’ हो र यस वर्गको ‘उत्पादन’ राजनीतिक दलहरूले गर्ने गर्छन् । को कस्तो बौद्धिक हो वा होइन भन्नेमात्र होइन । कून खाले बौद्धिकता ‘जैविक’ हो र कून खाले आयातित वा विकाउ हो भनेर निर्माण गरिने दृष्टिकोणमाथि दलहरूले आफ्नो राजनीतिक स्वा्थर् मुताविक पुरै कब्जा जमाउन सफल भएका छन् ।

कतिपय जनताको नजरमा नैतिक रूपमा स्वयं अवैध ठानिएका भए पनि, बौद्धिकताको वैधता प्रदान गर्ने वैध संस्था तिनै राजनीतिक दलहरू नै बन्न पुगेका छन्, कुनै विश्वविद्यालय वा प्राज्ञिक संस्था होइन । ‘बौद्धिकता’लाई परिभाषित गर्ने प्राधिकार कसरी दलले विद्वानहरूबाट खोसेर यसलाई एउटा कोरा राजनीतिक दलीय दृष्टिकोणमा सीमित बनाइएको छ भन्ने यथार्थ नेपालको शान्ति प्रक्रियाको इतिहासको एक प्रमुख अंश भएर लेखिनुपर्छ । यस आलेखले माथि उल्लेखित विमर्शको प्रवृत्ति, चरित्र र यस्तो किन भएको हो भन्नेबारे केही सन्दर्भसहित चर्चा गर्नेछ ।

राजनीतिबाला सन्दर्भलाई पर राखेर हेर्दा बौद्धिक व्यक्तित्व र संस्थाको उपस्थितिको सवालमा नेपाल सबैभन्दा एगर्गुनेको मध्येको स्थितिमा होला भन्ने कुरामा पनि धेरै छलफलको जरुरी नै छैन । तर सबैभन्दा रोचक के छ भने-त्यही अति कमजोर स्थितिमा रहेको त्यो अमूक बौद्धिक वर्ग र व्यक्ति, समाजलाई विगानं भने सबैभन्दा बढी शक्तिशाली बनेको छ । अथवा नेपाली समाजका धेरैलाई लाख् : नेपालमा धेरै कुरा विभिन्नमा बौद्धिकहरूको हात छ । ‘जनयुद्ध’ताका माओवादीलाई उचाल्न तिनीहरूको हात थियो । जातीयता उचाल्ने तिनीहरू नै थिए, संघीयता, धर्म निरपेक्षता आदि ल्याउनेमा तिनीहरूकै हात बढी छ । अर्थात पहिलेको ‘सुन्दर, शान्त’ नेपाललाई विगानंमा, विदेशीको भूमिका बढाउनमा नेपालको बौद्धिकहरूको हात छ । यस्तो भन्ने/ ठान्ने धेरै छन् ।

एकातिर नेपालमा खास बौद्धिक नै छैनन् भनेर भन्नेहरू पनि तिनै हुन्छन् । तर तिनीहरूमध्ये नै फरि पटक-पटक त्यही अमूक र अमूर्त बौद्धिकलाई नै आलोचना गरेर बसेका हुन्छन्, आफूलाई मन नपरेका सबै विषयको लागि । आखिर को रहेछन् त ती अनाम बौद्धिकहरू जसले यत्रो धेरै विगानं सक्ने क्षमता राख्छन् ? नेपालको राजनीतिक संक्रमणले त्यो हैसियत र अनुहार दुवै नभएको बौद्धिक समुदायको कल्पना गरेर खासमा कसलाई आलोचना गरिराखेको हो ? नेपालमा आखिर बौद्धिक भनेको नै को हो र त्यो कार्यानिक बौद्धिक समुदाय खडा गरेर त्यसैमाथि खनिएर आलोचना गरिने समाजको प्रवृत्ति भित्रको राजनीति के हो त ?

१/२ वटा उदाहरणमार्फत हेरौं । माओवादीको संघर्ष सुरु हुँदादेखि नै केही व्यक्ति संसदीय दलको अकर्मण्यता र भ्रष्टाचारदेखि आजित भएका थिए र तिनीहरूबाट आस गर्न छाडेका थिए । त्यस्तोमा माओवादीले त्यो संस्कारलाई परिवर्तन गर्छु भनेकोले वरु माओवादी नै ठिक हुन् कि भनेर जान-अन्जानमा ज-जसले माओवादीप्रति नरम बोली बोल्न थाले, उसले तिनीहरूलाई बौद्धिक घोषणा गरिदियो । तर माओवादीले बौद्धिक भन्न थालेपछि ती व्यक्तिकरू तत्कालीन एमाले र कांग्रेसका लागि अवैद्धिक लान थाले । कालान्तरमा त्यही कुनै बौद्धिकले जव माओवादीलाई चुनौती दियो, उसको कुनै जातीयता र संघीयता सम्बन्धी मुद्दामा, तब तुरुन्तै त्यो व्यक्ति उसको लागि पनि ‘विकाउ बुद्धिजीवी’मा परिणत भइहाल्यो । ती ‘अज्ञैविक’ भए ।

दुई ठूला वामपन्थी पार्टी मिलेर नेकपा बनेपछिको बौद्धिकको परिभाषा त भन्न रोचक भएको छ । पार्टी एकीकरण नहुन्जेल माओवादीको राजनीतिक लाइन (मधेस, संघीयता, नागरिकता)

पाठक मञ्च

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

— श्रीकृष्ण राजवंशी, युगकोसी-३, सिन्धुली

मौलिकता हरायो

जीता शर्मा (ढुंजाजा)

पहिले-पहिले ब्रतको दिन पेट अडिलो होस् भनी बिहान कुखुरा नवासुन्जेल दर खाने गर्थे । तर अहिले महिनादिन अधिदेखि दर खाने चलन बसेको छ । अहिलेको दरमा वरिंकार फेरिएका छन् । आधुनिक खानाको साथमा मदिरा पनि जोडिएको छ । पहिले-पहिले तीजमा चेलीले गीत गाएर घर-माइतका व्यवहारका तिता अनुभूति प्रकट गर्थे । अहिले तडक-भडकले भरिएका भड्किला गीतमा नाचगान गर्ने गरेको पाइन्छ । सबैभन्दा बढी गीत र दरले तीजलाई विकृत बनाएको छ ।

सामाजिक सञ्जालमा देखिने तस्बिर र भिडियो अनुसार विदेशमा रहेका नेपाली चेलीबेटीले आफ्नै मौलिक परम्परामा तीज मनाएको देखिन्छ । तर आफ्नै देशमा भने तीज विकृतितर्फ उन्मुख भएको देखा मन खिन्न हुन्छ । आधुनिकताको नाममा परम्परालाई भुलेर समाज सांस्कृतिक अतिवादतर्फ ढल्कंदैछ । यसले हाम्रो संस्कृतिलाई ठूलो असर पर्छ । चाडपर्व भनेको आफन्त, साथीसंगीसँग मिलनको अवसर हो । कामको चापले गर्दा आफन्त, साथीसंगी टाढिँदै गइरहेका छौ । पुराना स्मृति बिर्सिँदै गइरहेका हुन्छौ । चाडपर्वको माध्यमबाट सबैसँग भेट गर्ने अवसर प्राप्त गर्छौ । अरुको देखासकी गरेर विकृति भित्र्याउनुभन्दा आफ्नै परम्परा जगेर्ना गर्दै मनाउनु राम्रो हुन्छ । भड्किलो चाड हुनगयो भने आर्थिक रूपले सम्पन्न परिवारले मात्र तीजपर्व मनाउन सक्छन् । विपन्न वर्गले टुलुटुलु हेरेर मात्र बस्नुको विकल्प हुँदैन । त्यसपछि, उनीहरूका लागि यसको कुनै औचित्य र महत्त्व रहँदैन ।

ब्रत/उपवास बसेर परिवारको सुस्वास्थ्य, दीर्घायु हुने कामना गर्ने यो पर्वमा अहिले लताकपडा, गरगहना र दर खाने प्रतियर्थाको होड छ । तीजको अघिल्लो दिन शुद्ध शाकाहारी खाएर ब्रत बस्ने चलन थियो । तर अहिले यसमा विकृति आएको छ । तीज पर्व नभएर दर पर्वको रूपमा रूपान्तरण हुन्छ । सहर-वजार र आर्थिक सम्पन्न महिलालाई घरको कामकाज र बृहार्तन बेहोर्नुपरेको छैन । बच्चा मस्टेसी जाने र सासू-ससुराले पनि आफै काम गर्ने भएपछि, सहरका नारी स्वतन्त्र छन् । उनीहरूले बृहार्तन खप्न नपरेकैले तीजको मौलिकता हराउँदै गएको हो । बिहे गरेर दिएका चेलीबेटी माइत जाने फुर्सद र समय नभएको हुनाले त्यसको मौलिकता थियो । अहिले त्यस्तो छैन, दिनमा एकपटक माइत पुग्न सम्भव छ । वैदेशिक रोजगारमा रहेका अधिकांशका श्रीमती माइती बस्छन् । त्यस्ता चेलीलाई न लिन जानुपर्ने न बोलाउनुपर्ने भयो । त्यसैले तीजको मौलिकता हराउँदै गएको हो । अझै कतिपय ठाउँमा बिहे गरेपछि बृहारीकै रूपमा आफ्नो भूमिका निर्बाह गरिरहेका दिदीबहिनीहरू छन् । उनीहरूलाई मात्र यसको मौलिक महत्त्व हुन्छ ।

ग्रामीण तथा दुर्गम ठाउँमा आर्थिक अभावकै कारण महिला दिदीबहिनीहरूले राम्रो लाउन, मिठो खान पाएका हुँदैनन् । महिना दिनदेखि महडुगो पार्टी प्यालेस, होटलहरूमा गहनाको प्रदर्शन गरेर दर खानुको सट्टा आर्थिक रूपमा विपन्न महिलाहरूलाई सीप प्रदान गरी स्वरोजगार वनाउँदा राम्रो हुन्छ । कति महिलालाई सीप प्रदान गरेर स्वरोजगार बनाएँ भन्ने प्रतियर्था गर्दा राम्रो हुन्छ । तिनीहरूसँगै रमाइलो गर्दै दर खाने कार्यक्रम गर्दा भोलिका चेलीबेटीले दुःख पाउँदैनन् । अब यसका लागि महिला सचेत हुनुपर्छ । सम्पन्न वर्गका महिला दिदीबहिनीले विपन्न वर्गका दिदीबहिनीलाई हातेमालो गर्दै तीज मनाउनसके यो पर्वको महत्त्व रहिरहनेछ । सबै दिदीबहिनी मिलेर दर खाउँ, नाचगान गरौं, रमाइलो गरौं । तर ३ दिनको चाडलाई महिनादिन नबनाऊँ । फजुल खर्च नगरौं । सभ्य र समुन्नत समाज अनि सांस्कृतिक पहिचान निर्माण गरौं ।

नागरिक पहिचानको पर्खाइ

विन्दा पाण्डे

नागरिक परिचानको विषय फेरि छलफलको उत्कर्षमा छ । संशोधनका लागि नागरिकता सम्बन्धी विधेयक संसदमा पेश भएपछि सरोकारवालाका लागि यो चासोको विषय बन्नु स्वाभाविकै हो । नागरिक पहिचान सबै अधिकार सटुपयोगको जग हो । यसको अभावमा व्यक्ति शिक्षा र रोजगारी प्राप्त गर्नमात्र होइन, आवत-जावतदेखि समाजमा हुने हरेक गतिविधिमा सहभागी हुन बञ्चित हुन्छ ।

नेपालमा पहिलोपटक नागरिकता सम्बन्धी ऐन २००९ मा बन्यो । त्यसयता पटक-पटक संशोधन गरिए पनि समयको गति अनुरूप प्रगतिशील देखिँदैन । यसको मूलकारण नीति निर्माणको कुर्सीमा आसिन व्यक्तिका गठित पितृसत्तात्मक दृष्टिकोणको निरन्तरता हो । नागरिकता ऐन २००९ को दफा २ मा नेपाली नागरिक हुन ‘आमाबाबुमा एकजना नेपाल राज्यमा जन्मेको’ हुनुपर्ने व्यवस्था थियो । विदेशीसँग विवाह भएका महिलाको सन्तानबारे दफा ४ (ख) नेपाली आमाबाबुबाट जन्मेकी स्वास्नीमानिसको विदेशी मानिससँग वैवाहिक सम्बन्ध भएपछि कुनै कारणले सम्बन्ध तोडिएमा वा परित्यक्त भएमा’ नागरिकता पाउन सकिने व्यवस्था थियो । दफा ४ (ग) अनुसार ‘विदेशमा गई बसोबास गरी विदेशी मुलुकको नागरिकता लिएका र तिनका साथमा आएका सन्तान समेतलाई नेपाल राज्य क्षेत्रमा आई लगातार बसेको एक वर्षपछि’ नेपाली नागरिकता मिल्थ्यो । त्यस समय नागरिकता मूलतः जन्मका आधारमा दिने व्यवस्था थियो ।

२०२० मा ऐन संशोधन गरिएपछि नागरिकता मूलतः वंशका आधारमा दिन थालियो । तर महिलालाई वंश ठानिएन । नागरिकता ऐन २०२० को दफा ३ मा वंशजको नागरिकता व्यवस्था गर्दै भनियो, ‘कुनै व्यक्तिको बाबु निजको जन्म हुँदा नेपालको नागरिक रहेछ भने त्यस्तो व्यक्ति वंशजको नागरिक हुन्छ ।’

२०४७ को संविधानको धारा ९ (१) मा ‘कुनै व्यक्तिको बाबु निजको जन्म हुँदा नेपालको नागरिक रहेछ भने त्यस्तो व्यक्ति वंशजको नागरिक हुनेछ’ भनियो । धारा ९ (६) ले नेपाली नागरिकको छोरा, छोरी वा वंशजको हकमा त्यस्तो व्यक्तिले नेपालमा दुई वर्षसम्म बसोबास गरेको भए कानुनद्वारा निर्धारित अवस्थामा र सतंमा नेपालको नागरिकता प्राप्त गर्न सक्नेछ’ भन्यो । त्यही अनुसार २०४८ मा नागरिकता ऐन संशोधन गर्दै दफा ६ (२) मा भनियो, ‘नेपालको नागरिकको छोरा, छोरी वा वंशजको कुनै व्यक्तिले नेपालको नागरिकता प्राप्त गर्नचाहे तोकिएको अधिकारी समक्ष नेपाली भाषा बोल्न र लेख्न सक्ने, अन्य मुलुकको नागरिकता त्याग्न गरेको र स्थायी बसोबास गर्ने सनसायले दुई वर्षदेखि नेपालमा बसोबास गरी असल चालचलन भएको निस्सासहित निवेदन दिनुपर्ने’ व्यवस्था गरियो ।

राणाशासन अन्त्यसँगै नेपाली महिला‍ले प्राप्त गरेको वंशजको अधिकार पञ्चायतले खोस्यो । प्रजातन्त्रवादीले बनाएको २०४७ को संविधानले पनि आमालाई वंश मानेन । २०४६ मा राजनीतिक प्रणाली र सत्ता फेरिए पनि बाबुमात्र वंश ठान्ने पितृसत्ताको मूलजरा हल्लन सकेन ।

अन्तरिम संविधान २०६३ ले आमाको वंशीय हक स्थापना गर्न भन्दै धारा ८ को उपधारा २(ख) मा ‘कुनै व्यक्तिको जन्म हुँदा निजको बाबु वा आमा नेपालको नागरिक रहेछ भने त्यस्तो व्यक्ति वंशजको नाताले नेपालको नागरिक हुनेछ’ भनियो । तर उपधारा ७ मा ‘कुनै महिला‍ले विदेशी नागरिकसँग विवाह गरेकी नेपाली नागरिक महिलाबाट जन्मिएका छोराछोरीको हकमा निजको नेपालमा जन्म भई नेपालमै बसोबास गरेको र

बाबुको नागरिकताका आधारमा निजले विदेशी मुलुकको नागरिकता लिएको रहेनछ भने निजलाई तोकिए बमोजिम अंगिकृत नागरिकता प्रदान गर्न सकिनेछ’ भनियो । यसले वंशको हकबाट बञ्चित गर्‍यो ।

अन्तरिम संविधानका आधारमा संशोधन गरिएको नागरिकता ऐनको दफा ३ मा ‘कुनै व्यक्तिको जन्म हुँदा निजको बाबु वा आमा नेपालको नागरिक रहेछ भने त्यस्तो व्यक्ति वंशजको नाताले नेपालको नागरिक हुनेछ’ भनियो । दफा ५ (२) मा गएर उक्त अधिकारलाई प्रतिबन्ध लगाउँदै ‘विदेशी नागरिकसँग विवाह गरेकी नेपाली नागरिक महिलाबाट जन्मिएका छोराछोरीका हकमा निजको नेपालमा जन्म भई नेपालमै बसोबास

गरेको र बाबुको नागरिकताको आधारमा निजले विदेशी मुलुकको नागरिकता लिएको रहेनछ भने तोकिए बमोजिम अंगिकृत नागरिकता प्रदान गर्न सकिनेछ’ भनियो । दफा ५ (३) मा आमाको नागरिकताको प्रतिलिपि, नेपालमा जन्म भई स्थायी बसोबास गरेको स्थानीय निकायको सिफारिस र बाबुको नागरिकताको आधारमा विदेशी नागरिकता नलिएको निस्सा पेश गर्नुपर्ने भनियो । यो सम्भव छैन । यो व्यवस्था २०४८ को भन्दा कठोर हो । यही जन्म भएर यही बसोबास गरेको हुनुपर्ने र बाबुको देशको नागरिकता नलिएको निस्सा पनि पेश गर्नुपर्ने व्यवस्था आमाका सन्तानलाई नागरिकता दिइदैन भनिएको हो ।

पहिलो संविधानसभाले नागरिकता सम्बन्धी व्यवस्थामा कठोर नीति लिने र अविभेदको सिद्धान्तमा आधारित हुने

भन्ने आवाज फेरि गुन्जायमान छ ।

आधारभूत मानव अधिकारबाट कसैलाई बञ्चित नगरिने भनी अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिबद्धता जनाएको मेरो मुसुकमा हजारौ नेपाली आमाका सन्तानले नागरिक पहिचान पाएका छैनन् । उनीहरू आधारभूत मानव अधिकार र मौलिक अधिकार उपभोगबाट बञ्चित छन् । जीवनदेखि निराश हुनेमात्र होइन, आफूप्रति राज्यले गरेको दुर्व्यवहार र आमाप्रतिको विभेदका कारण राज्यसत्ताप्रति आक्रोशित छन् ।

संसदीय समितिमा छलफलका क्रममा रहेको वैयक्तिक गोपनीयताको विधेयकले भन्छ, व्यक्तिको निजी जीवनसँग सम्बन्धित गोपनीयता र महिला‍को प्रजनन स्वास्थ्य सम्बन्धी विषय अनतिक्रमय हुनेछ । विधेयकको दफा ४ (१) प्रत्येक व्यक्तिलाई पारिवारिक गोपनीयता कायम राख्ने अधिकार हुनेछ भनिएको छ । सुरक्षित मातृत्व सम्बन्धी विधेयक भन्छ, नवजात शिशुको बाबु वा आमाको नाम राखी जन्मको प्रमाणपत्र दिनु पर्नेछ । बाबुको नाम पहिचान हुन नसकेको वा खुलाउन नचाहेको कारण उल्लेख गर्नु पर्नेछ ।

नागरिकता सम्बन्धी विधेयकले भन्छ- विदेशी नागरिकसँग विवाह गरेकी नेपाली नागरिक महिला‍को हकमा श्रीमानको देशको नागरिकता नलिएको वा त्याग गरेको प्रमाण र नेपाली नागरिक आमाबाट नेपालमा जन्म भई नेपालमै बसोबास गरेको र बाबुको पहिचान हुन नसकेको पुष्ट्याइसहित निज वा निजको आमाले स्वघोषणा गर्नु पर्नेछ । अनि अर्कोतिर प्रधानमन्त्री भन्दै हुनुहुन्छ, ‘नेपालको हरेक नेपाली नागरिकले अब विना फर्भस्ट नागरिकता पाउँछ । बाबु वा आमा एउटा नेपाली भएपछि उनका सन्तानले वंशजको आधारले नागरिकता पाउँछन् । मैले गृह मन्त्रालयलाई भनेको छु । संविधानमा, कानुनमा हरेकैर गर्नुपर्‍यो भने सकिन्छ ।’ (प्रदेश २ को संसदमा सम्बोधन, भदौ २)

राज्यको नीति र कानुनमा अन्तिम निर्णय गर्ने राजनीतिक र प्रशासनिक नेतृत्वमा विज्ञानको आधारभूत ज्ञान ‘हरेक सन्तानमा आमा र बाबु दुवैको वंशानु वरावर हुन्छ’ भन्ने ज्ञान नभएकै हो ? होइन भने संविधानले नै नागरिकताको आधार वंशीय पहिचान भन्ने स्पष्ट गर्दागर्दै बाबुको रगत वा वंशानुलाई मात्र कसरी नागरिकताको आधार प्रस्ताव गरिँदछ ?

नागरिकता सम्बन्धी विधेयकले महिला विरुद्ध विभेद र उनका सन्तानलाई नागरिक पहिचान दिनमात्र समस्या खडा गरेको छैन । सरकारले पेश गरेको यो विधेयक जस्ताको तस्तै पारित हुने हो भने नागरिक पहिचानविहीन बनाइएका नेपाली सन्तानलाई संविधानले सुनिश्चित गरेको सम्मानपूर्वक बाँच्न पाउने हक, समानताको हक, गोपनीयताको हक, महिला‍को हक र बालबालिकाको हक हनन हुनेछ । स्वतन्त्रताको हक, सम्पत्तिको हक, शिक्षा सम्बन्धी हक, भाषा तथा संस्कृतिको हक, रोजगारीको हक, आवासको हक लगायत पनि प्रभावित हुनेछन् ।

आमाको एकल अभिभावकत्वमा हुर्काइएको सन्तान दर्जनौ मौलिक हकबाट बञ्चित हुनेगरी कानुन बनाएर सार्वभौम नागरिकका प्रतिनिधि सरकार र हामी सांसदले कस्तो दायित्व पूरा गरौला ?

लेखक सांसद हुन्

पार्टीका खाना कति स्वस्थ ?

पविता मुडभारी पुडासैनी

महिलाले अलिकति बढी लाउँदा, खाँदा र मनोरञ्जन लिँदा तडक-भडक भयो भनी कोकोहोलो मच्चाउन जरुरी छैन ।

देखासिकीले गाँजेको तीज

तीज जमघटमा लुगा, गरगहना प्रदर्शनको होडबाजी हुने गर्छ । उपभोक्ताको सेन्टिमेन्टलाई बन्धक बनाएर सामान उत्पादन गर्ने कम्पनीहरू तीजमा जित अरु चाडमा सायदै मोटाउलान् । महिना दिनभन्दा बढी प्रत्येक पसलमा महिला खरिदकर्ताको घुईचा देखिन्छ । तीजका लागि महिला‍ले खरिद गर्ने अधिकांश सामग्री अन्य देशबाट आयात हुने हो । हरेक वर्ष ‘नयाँपन’को विपुल बजारै कमाउ स्वार्थ पूरा गर्ने विदेशी उत्पादकका लागि नेपाली महिला भरपर्दा ग्राहक हुने गरेका छन् । आफ्नो हैसियत प्रदर्शनकै लागि हरेक वर्ष महिला‍लाई शिरदेखि पाउसम्मका लुगा, गहना, व्याग, जुता, टीका, चुरा, पोते नयाँ चाहिएछ ।

उत्पादक र विक्रेताले दावी गरेको फरक स्टाइल, गुणस्तर

आदिको मोहजालमा महिला र्‍यात अन्धोभक्त बनिदिन्छन् कि जतिसुकै उच्च मूल्य चुकाउने पछि पर्दैनन् । यसको साइनो भ्रष्टाचारसँग समेत जोडिन आइपुग्छ । चीकला लुगा र गरगहना प्रदर्शनको होडले तीज विकृत बन्दै गएको जहीँ-तहीँ देखिन्छ । जस्तो- आफैमा बोभिलो देखिने ठूलो भुक्तो पोतेसहितको छड्के तिलहरी अधिकांश महिला‍को तीज पहिचान धेरै नयाँ अधिदेखि बन्दै आएको छ । गर्धनामा बत्तुको

तीज पार्टीमा छरछिमेक, संघ-संस्था र कार्यालयमा पकाइने खाना प्रायः कमसल हुन्छन् । यसको भुक्तभोगी म पनि हुँ । तीज विशेष कार्यक्रममा ठूलो समूहका लागि तयार पारिने मासु, पुलाउ, तरकारी तथा मिठाइ प्रायः सडेणलेका हुन्छन् । सरसफाइमा ध्यान दिइएको हुँदैन । कतिपय महिला आफ्ना बालबच्चा लिएर यस्ता पार्टीमा पुगेका हुन्छन् । अखाद्य परिकार खानाले ती बालबच्चाको समेत स्वास्थ्यमा असर पर्छ । पार्टी प्यालेस, होटलहरूले चाडपर्वको अवसर पारेर बासी, दूधित र मिसावटयुक्त खाद्य परिकार खुवाउने प्रवृति रोकन सरकारले ध्यान दिनुपर्छ ।

अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले पाँच वर्षअघि तीजका नाममा तडक-भडक गर्नेलाई जरिवाना लिने सामाजिक सुधार ऐन २०३३ लागू गर्ने भनेको थियो । पार्टी प्यालेस तथा होटल बुक गरेर महिनादिन अधिदेखि महँगो खान्की तथा कपडा र गरगहनामा महिला‍ले अत्यधिक खर्च गरेको भन्दै अख्तियारको आँखा दरको चद्द दो आर्थिक खाकातिर समेत मोडिएको थियो । त्यसपछि पार्टी प्यालेसमा भेला भई दर खाने कार्यक्रम केही समय

मत्थर देखियो । तर आआफ्नो कार्यस्थल र गाउँ/टोलमा महिला भेला भई सामूहिक दर खाने कार्यक्रम रोकिएन । तीज कार्यक्रम महिलाले कपडा र गहना प्रदर्शन गर्ने माध्यम बनेको छ । राजनीतिक दलहरूका लागि प्रचार-प्रसारको माध्यम पनि हो । तीजमा गीत-संगीतको व्यापार उकालो लाग्छ ।

चन्दा उठाएर होस् वा आफू-आफू बीचकै रकम सकलन गरेर, सामूहिक रूपमा दर खाने र नाचगान गर्ने चलन सहर-बजारबाट गाउँमा पनि फैलँदैछ । कनीकृषी केही रकम जम्मा गर्दै आलोपालो आफन्तकहाँ दर खान जाने र रमाइलो गर्ने प्रचलन बढ्दैछ । तीज समाज, देश र विदेशसम्मै फिजारिन पुगेको छ । तीजमा दिदीबहिनीलाई माइती बोलाएर मिठो-मसिनो खुवाउने र घर फर्कने बेला कपडा किनेर पठाउने चलन परम्परादेखिकै हो । गीतै छ नि,

*आमाले पकाएको मिठो दर
माइती पुगी खानेछ रहर
बुवाले किन्दैको सारी
लगाइ नाच्नु सबैको मेख सारी*

जुइनो र कम्मरमा सुनको भाग पारेर लगाउने चलन फेरिएर अहिले सुनको भाग गर्धनामा र जुइनो कम्मरमा आइपुगेको छ । यस्तो शैलीको उद्देश्य गहन प्रदर्शन बाहेक केही हैन ।

न्यून वर्गलाई विशाद
निम्न वर्गलाई पनि चित्त बुझाउने सामग्रीले बजार भर्न उत्पादक त्यति‍कै सफल देखिन्छन् । ‘सुनभन्दा कम छैन, हराएमा डर छैन’ नारा अधि सारै पित्तलका गरगहनाको धन्दा व्यापक बन्नु यसैको परिणति हो । उत्पादकको नारामा लट् ठिँदै सुनको अनुपातमा निकै सस्तो ठानेर बहुसंख्यक महिला तत्कालीन देखासिकी ठान् त्यस्ता नक्कली सामान किन्ने गर्छन् । तर ६ महिना नटिक्ने गुणस्तरहीन धातुमा खन्याएको मूल्य सबै स्वाहा हुनेतर्फ ध्यान पुगेको देखिँदैन । जुनसुकै सामग्रीमा तिरिको एक रूपैयाँको समेत छुट्टै महत्त्व हुन्छ । उत्पादकहरूले उपभोक्ताको पैसालाई मृत्यहीन बनाइरहेको तथ्य कहिले बुझ्ने महिला‍ले ? यी सबै गरेर हैसियत माथि उठेको तथ्य स्थापित हुने भए ठिकै हो । तर न्यून वर्गकाले सुन लगाए पनि पित्तल ठान्ने र उच्चहरूले पित्तले लगाए पनि सुन देख्ने सामाजिक दृष्टिदोष छ भने किन नचाहिँदो होडबाजीमा संलग्न हुने ?

महिला अस्तित्वको सवाल
तीज मनाउने शैलीबाट महिला‍को मानव अधिकार र स्वतन्त्र अस्तित्व स्थापनामा महत्त्वपूर्ण योगदान पुर्‍याउ जसरी बुझ्ने गरिन्छ । तर तीज निरन्तर्ता धार्मिक पक्षसँग जोडिएको पर्व हो । यसले महिला‍को मानवीय गरिमा र स्वतन्त्र अस्तित्व

स्थापना गर्न भूमिका खेलेको छैन । आफ्नो स्वास्थ्यलाई परवाह नगरी महिलाले आफ्नो नभई पतिको दीर्घायुका लागि कडा ब्रत बस्नुपर्ने मान्यता फैलिएको छैन । सबै महिला यस मान्यताप्रति विश्वस्त नहुन सक्छन्, तर ब्रत बहिनका भने छुट्टै उनीहरूलाई हुँदैन । पति बिचैर गएका महिला‍का हकमा समेत यो ब्रत जीवनभर रहन्छ । अरु चाडपर्व मनाउने क्रममा परिवार भित्रका महिला-पुरुष सबैको सहभागिता देखिन्छ । तर तीजले पुरुषप्रति महिला‍को एकतर्फी समर्पणलाई मात्र बढावा दिएको प्रस्टै छ ।

विचारणीय पक्ष

अहिले तीज हिन्दु महिला‍को एकलौटी चाडको रूपमा छैन । अन्य धर्मावलम्बी र विदेशी महिला पनि आकर्षित छन् । यो राम्रो पक्ष हो । धार्मिक पक्षको महत्त्व छ । त्यसको अवलम्बन त्यही अनुरूप हुनु जरुरी छ । तर सम्म अनुसार विकसित हुने विवेक र चेतनाले अर्जुचित ठानेको पक्ष आँखा चिम्लेर पालना गर्नुपर्छ भन्ने छैन । उतिबेला शिक्षा र चेतना अभावले महिलासँग जोडिएका धार्मिक विषय उचित र अर्जुचित छुट्टयाउने र त्यही अनुसार चल्नु पर्ने स्थिति थिएन । गुरु पुरोहितले जे कुरालाई उचित ठहायाउँथे, त्यसको हुनुहु पालना गर्नु महिला‍को धर्म, कर्तव्य हुनआउँथ्यो । अहिलेका महिला‍को अभिभारा त्यतिले सबिँदैन । परवर्तित समयमा नमिल्दा कुरा हटाएर धार्मिक सांस्कृतिक पक्षको कोसँग जगेर्ना गर्नुपर्छ । हाम्रा चिनारीका आधार-स्तम्भ तिनि पक्ष हुन् । महिला‍का लागि परम्पराले कडाइ गरेका अभ्यासलाई खुकुलो बनाउँदै तीजलाई धार्मिक पर्वकै रूपमा मनाउनुपर्छ ।

तीजले महिलाको मानवीय गरिमा र स्वतन्त्र अस्तित्व स्थापनामा भूमिका खेलेको छैन ।

उषा थपलिया

केही वर्षपता हिन्दु धार्मिक मान्यता र तरिकाभन्दा बेग्लै किसिमले तीजका भड्किला पक्ष विस्तार हुने क्रम बढ्दो छ । धार्मिक पर्व अन्तरगतका विधि-व्यवहारभन्दा ताम्रभाम र देखासिकी चरित्र बढी मिसिन थालेका छन् । अधिल्लो वर्षको तुलनामा विकृति हरेक साल बढ्दै जानु दुःखद हो ।

पार्वतीको तीज ब्रतका प्रभावले भगवान शिव र पार्वतीबीच वैवाहिक सम्बन्ध स्थापित भएको हिन्दु धार्मिक मान्यता छ । यसका आधारमा विवाहित महिलाले पतिको दीर्घायु र प्रगति अनि अविवाहित नारीले असल पति पाउन निराहार ब्रत बसी तीज मनाउने गरियो । विशेषतः महिला‍को पर्वका रूपमा समाजभित्र यसको परिपालना हुँदै आएको छ । लगातार चार दिनसम्म फरक-फरक विधि पूरा गरी तीज सम्पन्न गर्ने चलन थियो । अहिले रमाइलो गर्ने, हैसियत देखाउने नाममा महिनादिन अधिसम्म तनिकएको छ । यसै मेसोमा अनेक विकृति भित्रिएका छन् ।

दरको विकृत रूप
तीजमा दरको महत्त्व विशेष मानिन्छ । २४ घन्टाभन्दा

नुवाकोटको भान्छेमा तामाङ फिल्म 'प्राङ्ना' सुटिङ क्रममा कलाकारहरू । राज किङ वाइबाको निर्देशन रहेको फिल्ममा नुवाकोट र धादिङको पहाडी जीवनशैली समेटिने बताइएको छ । दुई सातादेखि सुटिङ युनिट भान्छेमा छ ।

तस्विर सौजन्य : प्राङ्ना युनिट

बालुवाटारमा तीज उल्लास

कान्तिपुर संवाददाता काठमाडौं

खासमा उनलाई तीजको शुभकामनाका लागि स्टेजमा बोलाइएको थियो । तर, टोखा नगरपालिकाको उपमेयर जानमाया डंगोलले कविता सुनाउन थालिन् । पछिल्लो पटक बढ्दो तडकभडकका कारण तीजको मौलिक पहिचान गुम्दै गएको भन्दै उनले कवितामै व्यंग्य कसिन् । तीज आउनु महिना दिनअघि नै देखासिकी गर्ने सहरियाप्रति उनी कटाक्ष गर्दै थिइन् :

गाउँमा तीज कहिले हो कहिले सहरमा एक महिना पहिले...

स्थानीय तहका महिला जनप्रतिनिधि, सांसददेखि मन्त्री पत्नीहरूसहितले प्रधानमन्त्री निवास, बालुवाटारमा मंगलबार यसरी तीजमा बढ्दै गएको विकृतप्रति चिन्ता जनाए । उनीहरूले तिजको नेपाली परम्परा जोगाउँदै यसलाई विकृत हुनबाट बचाउन घरघरबाट पहल हुनुपर्ने औल्याए । त्यस्तै चिन्ताकै गीत गाए, नाचे अनि शाकाहारी दर खाए । यसको चाँजोपाँजो मिलाएकी थिइन् प्रधानमन्त्रीपत्नी राधिका शाक्यले । 'तीज र तिहार भनेको त सबै नेपाली चेलीहरूको पर्व हो,' दर खाँदै गर्दा सांसद सरिता न्यौपानेले भनिन्, 'अचेल यो सभ्य हुनबाट अलि

प्रधानमन्त्री निवास बालुवाटारमा मंगलबार मनाइएको तीज कार्यक्रममा सहभागीहरू ।

चिप्लिन थालेको छ । तीजको साख हामी आफैँले जोगाउनुपर्छ ।' कलाकार संगीता लामा नाच्दै गर्दा एकै छिनका लागि आइपुगेका प्रधानमन्त्री केपी ओलीले सामाजिक सञ्जालका कारण पछिल्लो पुस्ताको मनोविज्ञानमाथि प्रहार भइरहेको बताए । संगीताले नृत्य गर्दैगर्दा चेली माइतीको भलाकुसारी गुन्जिएको थियो, गीतमै । प्रधानमन्त्रीको चिन्ता भने अहिलेको तीज 'चेली-माइतीबीचको भलाकुसारी' भन्दा पर पुगेको प्रति थियो ।

'हामीले हुँकंदै गरेको नयाँ पुस्ताप्रति चासो दिन छाड्का छो,' प्रधानमन्त्री ओलीले भने, 'अभिभावक

भएपछि सन्तानप्रतिको उत्तरदायित्व पनि पूरा गर्नुपर्छ । निश्चित समयसम्म उनीहरूलाई गाड्ड गर्नुपर्छ । अहिले सामाजिक सञ्जालबाट हाम्रो संस्कृतिमाथि प्रहार गर्ने काम भइरहेको छ । यो एक प्रकारको घुमाउरो हस्तक्षेप हो । हाम्रो मौलिक ज्ञान, परम्परा र संस्कृति जोगाउन यतातिर पनि ख्याल पुर्‍याउनुपर्छ ।'

यसपछि प्रधानमन्त्रीले महिलाहरूलाई व्रत बस्दा आफ्नो स्वास्थ्यको पनि ख्याल पुर्‍याउन सुझाए, समाजमा बढ्दै गएको महिला हिंसाविरुद्ध आवाज उठाउन पनि तीजको प्लेटफर्म प्रयोग गर्न आग्रह गरे ।

कवि अनिता लामाद्वारा तीजकै सन्दर्भ जोडिएको सिर्जना वाचनसहित सुरु भएको समारोहमा आमाधरकी सञ्चालक दिलशोभा श्रेष्ठ, सूर्यविनायक नगरपालिकाको उपमेयर जुना बस्नेत, बिना बाँस्तीला, शोभा श्रेष्ठ लगायतले तीजलाई नारी विभेदविरुद्धको चाडका रूपमा मनाउन आग्रह गरे ।

'तीजलाई सांस्कृतिक सद्भावको रूपमा पनि जोड्न सकिन्छ,' कार्यक्रम संयोजकसमेत रहेकी अनिताले भनिन्, 'संस्कृति जोगाउने कुरा त छुट्टै छ,' उनले आफ्नो रचनामा भने तीजलाई विम्व बनाएर नारी समानताको वकालत गरेकी थिइन् ।

काव्यको तीज गीत

काठमाडौं (कास)- गायिका काव्य आचार्यको 'किन आएनन् माइती लिन...' तीज गीत सार्वजनिक भएको छ । लीना शर्मा रेम्कीका शब्द र एकनारायण भण्डारीको लय रहेको यो

गीतमा आचार्यको आवाज रहेको छ । भिडियोसहित सार्वजनिक भएको यो गीतमा मोडलहरू शर्मिला गिरी कोइराला, सपना थापा, रितु बोहरा र प्रशंसा कोइरालाको अभिनय रहेको

छ । भिडियोको निर्देशन कपिल लामाले गरेका हुन् । विन्ध्यवासिनी म्युजिकबाट सार्वजनिक भएको यो गीतको भिडियोले दर्शकको राम्रै माया पाइरहेको छ ।

Recharge & Win

१०० मा
१०० लाई
१-१ लाख

हार्दिक बधाई!

विजयी कोडहरू जसले रु. १-१ लाख जित्नु भएको छ ।

०१-००२९४६६८५	०१-००१४२०३७७
०१-००३७६००४०	०१-००३६६१९७९
०१-००३२४३५१७	०१-००२४०९१६१
०१-००५६३२५५३	०१-००६६७५१७७
०१-००७१४९१२४	०१-००७०४८४०८

योजना बारे जानकारीका लागि ९७१०७

The new era of electric

Introducing

IONIQ electric

VISIT OUR
STALL NO. H16
At NADA Autoshow 2018

For Sales Inquiry:

Tinkune: 9801201012, 01-4111776, 4111628 Bhatbhateni: 9801201011, 01-4413942, 4413934 Thapathali: 9801201027, 01-4101553, 4101554, 4101556, 4101557

Bharatpur: 9855053201, 056 - 522776, 526276, Biratnagar: 9802763773, 9802763770, 021 - 460609, Birtamod: 9802672041, 9802672028, 023 - 541495, Butwal: 9857039279, 071 - 415278, 415279, Dang: 985785935, 9802930134, 082 - 563634, Dhangadi: 9802540105, 091 - 521292, Itahari: 9802736982, 9802736984, 025 - 587502, Janakpur: 9801667828, 9801032708, 041 - 523481, Nepalgunj: 9858022262, 081 - 550427, Pokhara: 9801201010, 9801240155, 061 - 537426

Like us
facebook.com/hyundainepal

HYUNDAI Laxmi
SOLE DISTRIBUTOR OF HYUNDAI FOR NEPAL
www.laxmihyundai.com

Laxmi InterContinental Pvt. Ltd.
(An ISO 9001:2015 Certified Company) an entity of Laxmi Group Nepal

अर्थ वाणिज्य

राजधानीको भूकृतीमण्डपमा मंगलबारबाट सुरु भएको नाडा अटो सो उद्घाटनपछि स्टल अवलोकन गर्दै अर्थमन्त्री युवराज खतिवडा । प्रदर्शनीमा विभिन्न ब्रान्डका कार तथा मोटरसाइकलहरू राखिएका छन् ।

समाचार पृष्ठ १९ मा तस्विर : डेली जर्षी

चिया मजदुरको आन्दोलन टुंगिएन

पुलाव (कास)- वार्षिक अहाँई अर्ब रुपैयाभन्दा धेरै विदेशी मुद्रा भित्र्याउने चिन्ता क्षेत्रमा कार्यरत मजदुरले सेवा सुविधा कम पाएँको गुनासो गर्न छुट्टाछुट्टै हुन्छन् । सेवा सुविधाको विषयमा पटकपटक विरोधमा उत्रने चिन्ता मजदुरहरू पुनः आन्दोलनमा होमिएका छन् । ३ वर्षसम्म कुनै आन्दोलन नगरेका चिन्ता मजदुरले यसपालि सरकारले तोकेको सेवा सुविधा पाउनुपर्ने माग राखेका छन् । चिन्ता क्षेत्रमा काम गर्ने श्रमिकहरूले अन्यसरह कुनै पनि सेवा सुविधा नपाएको र सरकारले राजपत्रमा तोकेको पनि कार्यान्वयन नहुँदा आन्दोलनमा जानुपरेको उनीहरूको भनाई छ । इलाम, भुजपुर, धनकुटालगायत चिन्ता बढी उत्पादन हुने क्षेत्रको मजदुरहरू मारमा परेको भन्दै आन्दोलनमा लागेका हुन् ।

मुना धेरै पलाउने मुख्य सिजनमा आन्दोलनले चियाको कुल उत्पादनमा नै असर पुर्‍याउने गर्छ । मजदुरहरूले भनेर माग पुर्‍याउन यही असर उपयुक्त भएँको दाबी गर्न गरेका छन् । सरकारले चिन्ता क्षेत्रलाई विशेष प्राथमिकतामा राखेर सहयोग नगरे आफूहरूले मात्रै मजदुर समस्या समाधान गर्न नसक्ने उद्योगीहरूको भनाई छ ।

राजपत्रमा उल्लेख गरेवमोजिम गर्न र थम ऐन २०७४ लागू गर्न दवाव दिने मजदुर संघसँगैहरूले भदौ १७ देखि आन्दोलन सुरु गरेका छन् । बगान र कारखानालाई असर नपुग्ने गरी उनीहरूले हालैलाई आन्दोलनका कार्यक्रम त्यागेका छन् ।

पाटामा लगाएको निगमको
जहाजबारे छानबिन हुने

■ सुरज कुँवर (काठमाडौं)

काठमाडौँ- दुवईको कर्मसंयल उडान रद्द गरेर मलेसियामा हुने पाटाका दुयान मेलका लागि लिएको नेपावा वयु सेवा निगमको विमान घटनाबारे छानिने सन्धा पाटाका वुधवारदेखि मलेसियामा हुन लागेको तीनदिने मेलामा भाग लिनका लागि राष्ट्रिय ध्वाजावाहक विमानको आइतवार रातिका दुवई उडान रद्द गरेर सोमवार विमान मलेसिया लागिनेको थियो । यो उडान रद्द भएपछि त्यस रात दुवई उड्न पछिरेहेका ६३ यात्रुलाई सिनामंगलका तीनटा साना होटलमा निगमके खर्चमा राखिएको थियो भने दुवईबाट काठमाडौँ आउन लागेका १ सय ५४ वयु उतै रोकिएका थिए ।

मन्त्री अधिकारीले यस विपयलाई गम्भीर भएको प्रतिनिधता दिई समनलाई कारवाही गरिने बताए । 'एउटा रटको उडान रद्द गरेर अर्कोतै जहाज लैजान गम्भीर विषय हो', मंगलवार पर्यटन बोर्डमा आयोजित पत्रकार सम्मेलनमा मन्त्री अधिकारीले भने, 'सरकारले यस्तो विषयमा छुट दिने छैन ।'

निगमको सञ्चालक समितिका अध्यक्ष तथा सचिव कृष्णप्रसाद देवकोटाले वास्तविकता के भएकी हो भनी छानिने कार्य गर्ने निगमका महाधायध्दक सगारलन कंसाकारलाई निशेधन

दिएको सम्मेलनमा बताए। 'वास्तविकता के हो ? कुनैत लगाएको छु' पर्यटन सचिव देवकोटाले भने, 'यसबारे खैर जानकारी उपलब्ध गराउन भनेको छु।' मन्त्री अधिकारी र सचिव देवकोटाले सञ्चार माध्यममार्फत यसबारे जानकारी पाएको बताउँदै सत्यतथ्य सर्वज्ञानिक गर्ने बताए।

उक्त मेलामा भाग लिन निगमको कपोरेट विभागका निर्देशक रवीन्द्र श्रेष्ठ र कर्मसंयल

आइतबार रातिको दुबई उडान
रद्द गरेर सोमबार बिहान निगमको
विमान मलेसिया लगिएको थियो

विभागका निर्देशक कृष्णगोपाल जोशीसहित ३७ जना नेपालीको टोली सोमबार विहान साढे ९ बजे काठमाडौँबाट उडेका थिए। यसमा निगमका ४ कार्यवाहीसहित पाटा नेपाल, पर्यटन बोर्ड, पर्यटन व्यवसायी र पत्रकार छन्। ११ सय ५८ सिट क्षमताको उक्त न्यारो बडी एयरबस विमानमा ५२ जना अन्य टिकट काटोका यात्रु थिए भने पाटाको मेलेमा सहभागी ३७ मध्ये ४ जनालाई सित्तैमा टिकट दिइएको थियो।

आइतबार रातिको दुबई उडान गरेको भए भोलिपल्ट (सोमबार) बिहान मलेसियाको उडान पनि हुन्थ्यो । यसवाहेक त्यसदिन निगमका दर्दटा वाइडबडी एयरबस र एउटा बोइङ

पनि स्ट्यान्डवाई अवस्थामा थिए । 'निगमको कर्मसियल र अपरेसन विभागाबीच समन्वय नै देखिएन,' निगम स्रोत भन्छ ।

यसैवीच निगम मुख्यालयमा मंगलबार भएको नियमित निर्देशकहरुको बैठकमा जहाज दुर्घट नउडाइ मलेसिया लागिएको विषयमा छलफल भएको बैठकमा सहभागी एग स्रोतले भन्यो । 'बैठकमा महाप्रबन्धक कंसाकारलाई निगमका एक प्राविधिक निर्देशकले मलेसिया उडान गरिरनु उडान भए एगै सुनाए' स्रोतले भन्यो, 'दुर्घटको गलती भए नगरेको भए पनि मलेसियाको उडान गर्न सकिन्थ्यो ।' ती निर्देशकको भनाइ उद्धृत गर्दै स्रोतले कान्तिपुरसँग भन्यो । बैठकमा निगमभित्रको सूचना सञ्चार माध्यममा एगको विषयमा महानिर्देशकले निर्देशकहरुलाई सचेत गराएका थिए । 'दुर्घटना निर्देशक एउटै कार्यक्रममा नगएको भए पनि हुन्थ्यो, निगम स्रोतले भन्यो, 'पाटाको कर्मामा मलेसियास्थित निगमको स्टेसनक मेलाचारीलाई पठाउन सकिन्थ्यो ।' कार्यक्रम सुरु हुन एक दिनअघि नै निगमको टोली मलेसिया जानु जायज नभएको बताउँदै एग अधिकारीले भन्यो, 'प्रतिदिन होटल बत्ता २ सय १०२ ट्याक्सीलगायतको खर्चका लागि पाइने १ सय २० डलर भत्तामा लोभ गरेको देखिन्छ ।

यसैवीच निगमले मंगलबार विज्ञापित जारी गर्दै दुर्घटको उडान 'वाध्यात्मक अवस्था' सिर्जना भएकोले' दृढ गर्नेपर्को जनाएको छ ।

उपभोक्तालाई चिनी महँगो पर्ने

■ **राजु चौधरी** (काठमाडौं)

चिनी उद्योग संघका उपाध्यक्ष राजकुमार अग्रवालका अनुसार उनको कारखानाबाट प्रतिक्षेको ३२ स्थंयामा चिनी विक्री हुन्छ, बाजारमा भने चिनीको खुद्रा मूल्य प्रतिक्षेको २९ स्थंय ६५, चिनी बीचमा प्रधानमन्त्री केपी ओलीले चिनी आयात रोक्न अर्थ र वाणिज्य मन्त्रालयलाई निर्देशन दिएका छन् । यदि चिनीको आयात रोकिँदो हो भने बाजार मूल्य प्रतिक्षेको ७० स्थंयामैनदा बढी पनें खरसामी बढाउनुंछ । स्वदेशी चिनी उद्योगीले यहाँ उत्पादित चिनी विक्री नभएको र किसानलाई पनि भुक्तानी दिन नसकेकाले आयात बन्द गर्ने प्रधानमन्त्रीलाई अपग्रह गरेपछि, उनले आयात रोक्न निर्देशन दिएका हुन ।

‘सम्बन्धित क्षेत्रका

- आयात रोक्ने
- आवश्यकताअनुसार

सकिन्छ : अ

भाऊको छुँ, उद्योग वाणिज्य तथा आपूर्तिमन्त्री मातृका यादवको कान्तिपुर्सित भए, चिनीको डिमिड शतक बचानुभु उचित होइन ।' उखु उत्पादक महासंघका अध्यक्ष कपिलमन मैनौलीका अनुसार हाल चिनी उद्योगीको करिव ४ अर्ब रुपैयाँ किसानलाई तिर्न बाँकी छ । तर वर्षसम्म सरकारले उद्योगीलाई भ्याट फिर्ता दिन्थ्यो । सलूलयत हुँदाहुँदै पनि गए वर्षसम्म मात्रै ७ अर्ब उद्योगी किसानलाई भुक्तानी भुक्तानी थिएन । यस वर्षदेखि सरकारले कडाइ गरेपछि भुक्तानी दिन थालेको पछिल्लो ६ महिनामा ३ अर्ब तिरिसकका छन ।

त्यसैले आयात प्रतिबन्ध लगाउनु मात्रै उद्योगीलाई संरक्षण गर्ने उपाय नभएको अर्थवदे बताउँछन् ।
वरु आयात प्रतिबन्ध नै उद्योगबाट उम्भेको मारमा पर्ने विज्ञ बताउँछन् । 'विश्व व्यापार संगठन (डब्ल्यूट्रो) सदस्यको नाताले आयात नै बन्द गर्न मिल्दैन,'
अर्थविज्ञ पोषारज पाण्डेले भने । अत्यधिक आयातले उद्योगलाई नै असर गरेको हो भने सुरुका उपाय अपनाउनु सकिन्छ । असर गर्ने/नगर्नेको पृष्ट गर्न सन्तुप्नै पाण्डेले बताए । त्यति हुँदा पनि आयातलाई निरुत्साहित गर्न भन्सार (शुल्क) अरोधको प्रयोग हुनुपर्छ,' उनले भने ।
'आयात नै बन्द गर्न मिल्दैन ।'
मन्त्री यादवले भने आयातकला अनुसार पत्र आयात

खोलें सकिने बताए । अहिने आयातकी आवश्यकता नभएर रोकें सहर्षम भित्ती कोले बताए । उपाध्यक्ष अग्रवालका अनुसार उद्योगीहरूले मौज्जात विक्री भएपछि मात्रै खुला गर्नुपर्ने सुझाव दिएका छन् । हाल उद्योगीसँग कोरिब १ लाख ८ हजार टन चिनी मौज्जात रहेकोे संधको दावी छ । 'आयात बन्द हुँदा तिन मिनटको अवधिमा कोरिब ५० हजार टन विक्री हुन सक्छ । पुस १ गतेदेखि नयाँ सिजन नुन हुन्छ । कसिड बैठ मसान्तसम्म चल्छ,' उपाध्यक्ष अग्रवालले भने, 'अहिन्हेको अवस्थामा उद्योगीहरूले किसान सारमा पछेनु ।' आयात बन्द गर्दा चिनीको मूल्य नबढ्ने अग्रवालले दावी गरे । तर, आयात बन्दले चाडवाडमा मूल्य अस्वाभाविक रूपमा बढ्ने उपभोक्ता अधिकारकर्मीहरू बताउँछन् ।

अन्तर्राष्ट्रिय वजारमा
चिनीको मूल्यामा गिरावट
आफ्नैले आयात बन्द उचित
नहुने राष्ट्रिय उपभोक्ता
मञ्चका अध्यक्ष प्रेमलाल
महर्जनले बताए । 'आयातमा
ने प्रतिबन्ध लगाउनु पूर्णतः
खुला बजार अर्थ नीति र स्वच्छ
प्रतिस्पर्धाको नीति
विपरीत हुन्छ,' उनले भने, 'आयात प्रतिबन्धले चिनीको
बजार मूल्य बढ्छ ।' यसअघि पनि चिनी उद्योगले
चिनी विनी नभएको भन्दै भन्सार सहोसुरा बढाउन
देखावट दिएका थिए । सरकारले महीनासुमारा चिनीको
भन्सार महसुल १५ प्रतिशतबाट घटाएर २० प्रतिशत
आयातको थियो । अहिले पुनः चिनी विनी नभएको भन्दै
पुनः ने प्रतिबन्ध गर्नुपर्ने माग राखे आफ्ना हू ।

‘૨૦૭૩ કો ચૈત્ર ૨ ૨૦૭૪ કો વૈશાખમા
ચીની ડોઘોનો કાગમ મુજબ ૧૬ દેખે ૬૬ હૈંદા
ચિનીય યજમાન ૨૨ મુજબ ૧૬ સ્વૈયંચામ મુજબ
મુજબો થિયો. વ્યવસાયીલે અધિકતમ મુનાફા ૨૬
પ્રતિશતસમ લાફો સરકારી પ્રતિવેદનનાતે
દેખીકો છું.’ મન્ચકા અચ્છ મહર્જનલે મને, ‘સ્વદેશી
ડોઘોહીરુ રાષ્ટ્ર ૨ જનાતોનો હિતમના આપને હિતમા
માત્ર કામ ગરેકો સ્પર્ટ દેખિન્દુ. ષાઢાઢાડમા ચીનીકો
મુજબ ઘઢાઢને છેલ હો. હો. આપૂર્તિમન્વી યાદવલે મને
ચીનીકો મૂલ્ય નઢવને ઢાઢો ગરે. ‘ચિનીકો મૂલ્ય
ઘઢેદને. ત્લસકો ઝારેન્ટી સરકારલે ગઢું. મૂલ્યકો
સન્ધમાત્ર પોરો છલપલ ષાઢો, ડનલે મને, ‘ચીની
અઢાવ પાને હન દિંદૈનૈ.’ હાલ મુલુકમા ૧૩ ચીની
ડોઘો હન.

रेस्क्यू उडानका नाममा कर छली

■ जयबहादुर रोकाया (हुम्ला)

हुम्लामा रहेका निजी हेलिकप्टर कम्पनीले पछिल्लो तीन महिनामा करिव ३० आकस्मिक उडान गरे । अधिकांश उडानमा बिल दिइएन । बिल दिएकाले पनि भ्याट बिल दिइएन ।

सिमकोटका पर्यटन व्यवसायी विजय लामाले कसैलाई हेलिकप्टरबाट

रेस्क्यु उडानको आवश्यक परे व्यवस्था गर्ने गरेका छन्। लामाका अनुसार रेस्क्यु उडान गर्ने हेलिकप्टर कम्पनीले मूल्य अभिवृद्धि करको बिल दिँदैनन्। कम्पनीको लेटरप्याड प्रयोग गरेर प्रमाणस्वरूप लेखेर दिने गरिएको छ। लाखौं रकमको साँगे बिल गर्ने हेलिकप्टर कम्पनीसँग भ्याट गर्न हुँदैन। लामाका अनुसार यसवर्ष

जेठदेखि साउनसम्म जिल्लाभित्र ३० रेस्क्यु उडान भएका थिए । एक उडानको ठाउँअनुसार प्रतिउडान ८० हजारदेखि १ लाख २५ हजारसम्म लिने गरिएको छ ।

यी व्यावसायिक उडानका साथै हुम्लामा गरिने अधिकांश कारोबारमा कर छुली हने गरेको छ ।

बाँकी पृष्ठ १३ ▶▶

Sanima
AUTO LOAN

Just Scan the QR code
below to visit our page

**तपाईंको गाडी चढ्ने सपना
सानिमा बैंकले गर्छ पूरा**

विशेषताहरू* :

- » ९ वर्ष सम्मको कर्जा अवधि
- » सेवा शुल्कमा विशेष छुट
- » ५ मिनेटमै Loan Pre - qualification letter
- » आवश्यकता अनुसारको कर्जा सिमा

आकर्षक ब्याजदर
(सीमित अवधिका लागि मात्र)

 Sanima Bank

For More information please ☎01-4412431 or type AUTO and send SMS to "32265"

*संलग्नक अनुसार

जताततै सडक अवरुद्ध

पहिरो सकस

प्रदेश ब्यूरो (विराटनगर)

केही दिनयताको वर्षाका कारण पहिरो खस्दा विभिन्न जिल्लामा सडक अवरुद्ध बनेको छ । कतै माथिबाट खसेको पहिरो र कतै सडकै भाँसिँदा यातायात सञ्चालन हुन सकेको छैन । यसले गर्दा यात्रु गन्तव्य पुग्न पाएका छैनन् । खप्तडगरी तीजका अवसरमा माइत र आफन्तकहाँ जाने महिलाहरूको विचल्ली भएको छ । उदयपुरबाट डिल्लीराम खतिवडा, खोटाङबाट डम्बरसिँ राई र ताप्लेजुङबाट आनन्द गौतमको रिपोर्ट :

सिद्धिचरण लोकरामांगको उदयपुरमा पर्ने कटारी-धुमी खण्ड अवरुद्ध भएको छ । दुई दिनयताको अविरल वर्षापछि कटारी नगरपालिका ऽ सिरिसैमा पहिरो खस्दा अवरुद्ध बनेको हो । यातायात सञ्चालन बन्द भएपछि तीजमा माइत जानेहरू वढी समस्या परेका छन् । माथिबाट खसेको पहिरोले मंगलवार सडक अवरुद्ध भएको हो । सोलुखुम्बु, ओखलढुंगा र खोटाङ हिँडेका यात्रु कटारीमै रोकिएका छन् । पर्वका समयमा सडक अवरुद्ध हुँदा कष्ट भएको खोटाङका नरेश ठकाले बताए ।

सोलु, ओखलढुंगा र खोटाङबाट तराईका विभिन्न क्षेत्र हिँडेका यात्रु धुमी, गहुवाँरी, बेतेनीलगायत स्थानमा अलपत्र परेको कटारी ११ का वडाध्यक्ष दीपक बुढाथोकीले बताए । पहिरो हटाउने काम भइरहे पनि वर्षा फेरि सुरु भएकोले समस्या भएको उनले जनाए ।

सडक खुलाउने प्रयास भइरहेको इलाका प्रहरी कटारीले जनाएको छ । प्रहरीका अनुसार सडक विभागा डिभिजन सडक कार्यालय लहान, नारायणिको, स्थानीयको सहयोगमा अवरुद्ध सडक खोल्ने काम भइरहेको छ ।

धुमाउरो र साँघुरो सडक सामान्य वर्षामा समेत यात्रा गर्न समस्या छ । भक्तु पानी परेका बेला त खतरा हुन्छ,' स्थानीय मनमाया विश्वकर्मांले भनिन्, 'साँघुरो र कालोपत्रे उक्किएर धुलामै भएकोले हिँड्ने समस्या छ ।'

मध्यपहाडी पनि

ताप्लेजुङ सदरमुकाम फुङलिङबाट चीनको तिब्बत जोड्ने सडकको लिखिम खण्ड । सडक फराकिलो नहुँदा सामान्य वर्षामा पनि अवरुद्ध हुने गरेको छ ।

मध्यपहाडी लोकमार्गअन्तर्गत खोटाङको बर्खेटारमा पहिरो जाँदा सडक अवरुद्ध भएको छ । यस क्षेत्रको सडक निर्माणमा संलग्न सूर्य कन्स्ट्रक्सनले एक्साभेटर प्रयोग गरी ढुंगा निकालेको हलेसी तुवाचुङ नगरपालिकाका प्रमुख इवन राईले बताए । गत भदौ १४ र साउन २१ गते पनि पहिरो गएको थियो । पटक-पटक पहिरो गइरहने भएकाले यो क्षेत्रमा यात्रा जोखिमपूर्ण बनेको छ ।

भक्तियो सडक, पुल जोखिममा

सोमवारको पहिरोले ताप्लेजुङको पूर्वी सिरिजंगा गाउँपालिका जोड्ने सडक अवरुद्ध बनाएको छ । निवा खोलाको पुल जोखिममा परेको छ । वडा १ सिनामको अधिकोश सडक पुगेको र भत्काएको

छ । वडाध्यक्ष उर्मिला थेपेले सडक सुचारु गर्न र यातायात सञ्चालनका लागि सहयोग गर्न अपिल गरेकी छन् । सदरमुकाम फुङलिङबाट ओलाङचुङगोला जोड्ने उत्तर-दक्षिण लोकमार्ग पनि अवरुद्ध छ । फक्तालुङ गाउँपालिका ३, लिखिम र ४ को तापेथोकमा माथिबाट ठूलठूला ढुंगा भरेर सडक अवरुद्ध बनाएको छ । कतिपय ठाउँमा पहिरोले सडकै वगाएर लगेको छ । अहिले सदरमुकाम फुङलिङबाट साना सवारीसाधन थिबासम्म मात्रै पुग्ने गरेको छ ।

जिल्लाको पूर्वी र उत्तरी क्षेत्र जोड्ने यी निकै व्यस्त सडक हुन् । वस र ट्याक्सी गरी कम्तीमा दैनिक ४ सवारी आवागमन हुन्छ्यो । तर अवरुद्ध यी सडक कसले खुलाउने अत्र्योल

छ । ओलाङचुङगोला जोड्ने सडक, सडक डिभिजनअन्तर्गतको उत्तर-दक्षिण लोकमार्ग आयोजना कार्यालयले हैदै आएको छ भने सिरिजंगाको उन्नति समावेशी कार्यक्रमले स्तरोन्नति गरिरहेको छ ।

सिरिजंगा गाउँपालिका अध्यक्ष टीका गुरुङ गाउँपालिकालाई उन्नतिले जिम्मा लगाइनसकेको हुँदा अवरुद्ध सडक उसैले खुलाउनुपर्ने बताउँछन् । 'जसले ठेक्का पाएको हो, उसैले निर्माण सम्पन्न भएको १ वर्षसम्म अवरोध पन्छाउने काम गर्नुपर्छ,' उनले भने, 'हामी उहाँहरू (उन्नति) सँग पन्छाइदिन अनुरोध गर्छौं ।' यसअघिका स-साना अवरोध भने गाउँपालिकाले मेसिन भाडामा लिएर पन्छाएको गुरुङले बताए । 'हिँड्न पूरै अवरोध भयो, ठेकदारहरू भेटिएनन्, गाउँपालिकाले नै खोल्नो, अब ठूलो बजेट चाहिने भएकाले उहाँहरूले खोलिदिनुपर्छ,' उनले भने ।

फक्तालुङ गाउँपालिकाले पनि आयोजना कार्यालयमा सडक पन्छाइदिन लिखितै अनुरोध गरेको छ । गाउँपालिका अध्यक्ष सरोज एम्बेड कार्यपालिकाको बैठकले निर्णय गरी पन्छाइदिन अनुरोध गरेको बताउँछन् । 'गाउँमै सरकार भएर पनि सडक सुचारु नगर्ने भनेर जनताले दिनहुँ दबाव दिइरहेका छन्,' उनले भने, 'खुलाउनु हाम्रो दायित्व पनि हो तर डुबिक्केसन् हुने भएकाले हामीले खोल्न मिल्दैन ।' आयोजनाले भने कार्यालय रहने नरहने निश्चय नभएको र माथिल्लो निकायबाट बजेट तथा कार्यक्रम नआएकोले तत्काल केही भन्न नसके जवाफ दिएको छ । आयोजनाले काम गर्न नसके जवाफ दिए गाउँपालिकाले बाध्य भएर खोल्नुपर्ने एम्बेड बताउँछन् ।

यो सडक भएर ओलाङचुङगोला देखिँका यात्रुले यात्रा गर्छन् भने सिरिजंगाको सडक भएर याम्फुदिन, मामाखिँदेखिँका यात्रु सदरमुकाम र तराईतिर जान्छन् । यी गाउँमा पुग्न सदरमुकामबाट पैसल हिँडेर तीन दिन लाग्छ । वर्षासँगैको पहिरोले सदरमुकाम-सिंवा, सुकेटार-फावाखोला लगायतका अरू सडक पनि अवरुद्ध बनाएको छ ।

२ छोरालाई भुन्ड्याएर आत्महत्या

कान्तिपुर संवाददाता (मोरङ)

बुढीगंगा गाउँपालिका २ अमाहीमा एक महिलाले नाबालक दुई छोरालाई भुन्ड्याएर आत्महत्या गरेकी छन् । डोरी चुँडिएर एक छोरा भने बाँच्न सफल भएका छन् ।

स्थानीय २९ वर्षीया कविता यादवले जेठो छोरा १० वर्षीय निशान र कान्छो ५ वर्षीय अमनलाई भुन्ड्याएर आफूले पनि आत्महत्या गरेको प्रहरीले जनाएको छ । घरको बलामा नरिवलको डोरीमा फुनिँएका कविता र अमनको मृत्यु भएको छ । निशान डोरी चुँडिएर बाँचेका हुन् । उनको विराट मेडिकल शिक्षण अस्पतालमा उपचार भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ ।

मोरङ प्रहरी प्रमुख मनोजकुमार केसीले दुवै छोरालाई डोरीको पासो लगाएर भुन्ड्याएपछि आमाेले पनि आत्महत्या गरेको प्रारम्भिक अनुसन्धानबाट खुलेको बताए । विहान साढे १० बजे प्रहरी घटनास्थल पुग्दा कान्छो छोरा अमन र कविता बलामा फुनिँएको

अवस्थामा फेला परेका थिए । निशानलाई भुन्ड्याएको डोरी चुँडिएर भुईँमा लडेको अवस्थामा भेटिएको एउटा केसीले बताए । 'घटनास्थलको प्रकृति हेर्दा आमाले आत्महत्या गर्नुअघि दुवै छोरालाई भुन्ड्याएर हत्या गर्न खोजेको देखिन्छ,' उनले भने, 'यसबारे अनुसन्धान भइरहेको छ ।'

एकको मृत्यु, डोरी चुँडिएर जेठो छोरा बाँचे

विहान १० बज्दा पनि घरमा चहलपहल नदेखेपछि छिमेकी हेर्न जाँदा ठोका बन्द थियो । स्थानीय सावित्री यादवले पछि ठोलका मान्छेहरू आँगनमा जम्मा भएर हल्ला हुन थालेपछि कविताका जेठो छोरा निशान घरभित्र रन थालेको आवाज सुनेको बताइन् । भित्रबाट ठोका बन्द गरिएको घरमा बच्चा रोएको सुनेपछि स्थानीयले प्रहरीलाई खबर गरेका थिए ।

कविताको पति अमरलाल यादवको २ वर्षअघि मृत्यु भएको

थियो । कवितासँगै केही समयदेखि भारतको फारोबिसगन्ज घर भई विराटनगरमा काम गर्दै आएको रामदेव भाा बस्दै आएको स्थानीयले बताए । राति कविता र रामदेवबीच भगडा भएको हल्ला छिमेकीले सुनेको बताए । निशानले राति सुतिरहेको बेलामा आमाले सुरुमा भाइ र आफूलाई डोरीले घाँटीमा बाँधेर भुन्ड्याएपछि आफूले पनि डोरी लगाएर भुन्डिएको बताए ।

'सुतिरहेको बेला आमाले भाइलाई भुन्ड्याउनुभएको थियो,' उनले भने, 'पछि मलाई पनि भुन्ड्याउन खोज्दा मैले थाहा पाएँ । आमाले कसैलाई केही नभन्नु भन्दै जोरले कुट्दै कराएपछि मैले केही पनि बोल्न सकिनँ । अनि आमा पनि फुनिँनुभयो ।'

आमा डोरी लगाएर भुन्डिएको केही बेरमै आफूलाई भुन्ड्याएको डोरी चुँडिएर भुईँमा खसेको उनले बताए । निशानको घाँटीमा डोरीको र शरीरको विभिन्न भागमा कुटेको डाम देखिएको छ । केसीले रामदेव भन्ने व्यक्ति फरार रहेकाले उनको खोजी भइरहेको बताए ।

■ जयबहादुर रोक्या (हुम्ला)

मानसरोवर कैलाश दर्शन गरेर फर्केका एक हल भारतीय तीर्थयात्री आफू वसेको होटलपछाडि स्याउका बोट देखेपछि रमाउँदै बगेँका पसे । स्याउ बगेँचामा पसेर उनीहरूले फन्डै एक घण्टा फोटो खिचे र आवश्यकताअनुसार स्याउ किनेर लगे ।

भारतको मुम्बईबाट तीर्थाटनका लागि आएका उनीहरूले बजारमा स्याउका दाना देखे पनि रूख अहिलेसम्म नदेखेको बताए । लटरम्मै फलेका बोटसँगै फोटो खिच्ने मुम्बईकी संगीता रायले जिव्दगीमा पहिलोपटक स्याउको बोट छुन पाएको बताइन् । 'सिमकोट अत्यन्तै रमणीय स्थल रहेछ, स्याउका रूखले फर्ने शोभा बढाएको छ,' उनले भनिन्, 'ताजा र अर्गानिक स्याउले मने लोभ्यायो, अनि निकै स्वादिलो रहेछ ।' उनले स्याउ बगेँचामा रमाएको खुसीमा किसानलाई ५० रुपैयाँ टिससमेत दिइन् । हवाईजहाजको प्रतीक्षा गर्दै होटलमै आराम गरेका तीर्थयात्रीले समूह-समूहमा किसानको अनुमतिमा बगेँचामा घण्टौ रमाइलो गर्ने गरेका छन् । भारतीयले बगेँचाभित्रै व्यक्तिगत र सामूहिक फोटो खिचेका छन् । भारतीय युवादेखि ८५ वर्षकी वृद्धासम्म बगेँचामा रमाए ।

वर्षाका कारण हवाई उडानमा समस्या भएपछि अहिले भारतीय तीर्थयात्री यहाँका स्याउ बगेँचामा

हुम्लाका किसानको बगेँचामा फलेका लटरम्म स्याउ ।

तस्विर : जयबहादुर

रमाउन पाएका छन् । मानसरोवर-कैलाश दर्शनका लागि चीन सरकारले केरुङ र हुम्लाको हिल्लामात्र खुला गरेको छ । केरुङ नाका यो पर्यटन खुलाएको

हो । केरुङ खुलेसँगै हिल्ला नाका भएर जाने भारतीयको संख्या घटेको भारतीय दूतावासका हुम्ला प्रतिनिधि जनकबहादुर शाहीले बताए ।

पर्यटन व्यवसायी रिजनी लामाका अनुसार अघिल्लो वर्ष १२ हजार ९ सय भारतीय तीर्थयात्री यहाँबाट कैलाश-मानसरोवर गएका थिए ।

भारतीय यात्रीका अनुसार केरुङ नाकाभन्दा हिल्ला सहज र छिटो छ । हिल्ला नाका महँगो भए पनि सजिलो भएको मुम्बई घाटकोयाका कैलाश पटेलले बताए । उनले भारतीयका टाभल एजेन्सीमार्फत नेपालका टाभल एजेन्सी हुँदै तिब्बतका मार्फत यात्रा गर्नुपरेकाले महँगोमा परेको बताए । उनका अनुसार यात्रा अबधिभर २ लाख खर्च गर्ने सम्झौतासहित उनी मानसरोवर-कैलाश आएका हुन् । यात्रा अवधिमा नेपालभन्दा तिब्बतमा सास्ती खेनुपरेको उनीहरूको गुनासो छ ।

पटेलका अनुसार तिब्बतमा अक्सिजनका कारण श्वासप्रश्वासमा समस्या हुन्छ । कैलाश परिक्रमा गर्न साउन पूर्णमासा अवस्थामा घोडा पाईदैन,' उनले भने, 'कसैसँग दलाई लामाको फोटो फेला परे फर्काइदिन्छ ।'

हुम्लामा सामान्यतया प्रतिगोटा ५ रुपैयाँमा स्याउ बिक्री भइरहेको छ । भारतीय तीर्थयात्रीलाई बगेँचा अवलोकन गराउन र यहाँको स्याउको महत्त्व बुझाउन सके किसान लाभान्वित हुने पर्यटन व्यवसायी बताउँछन् । यहाँ आएका अधिकोश तीर्थयात्रीले स्याउ किनेर लाने गरेका छन् ।

बर्गिकृत डिस्प्ले

ज्योतिष
गुरु तिर्थराज निरीला हस्त रजिष्ट्र चिना विशेषज्ञ
पुनर्निर्माण सेवा प्रदान गर्दै आज्ञाबलको नुस्खाट उद्योग व्यापार, सल्लाग, वस्तु, कालसंयोग, ग्रहदशा, विवाह, कर्म, प्रत्यक्ष, जमिन खरिद/बिक्री, जल-अज्ञान समस्या, चिना, टिप्पण, हस्तरेखा जस्ता हरेक समस्याको लागि सम्पर्क गर्नु हो ।
G5 (आउपड फल्लोरा) सुटि गवध विद्यालयको अगल
(पुनर् कलिको पुनर्निर्माण कुरा, कलामा) Ph: 4247792, 9851001397
कोटि उदयेश विद्यालय कलिको कोटि रोजर सन उदयेश

जग्गा भाडामा चाहियो
ललितपुर सातढोबाटो वरिपरी ३ रोपनी भन्दा माथी जग्गा १५ बर्ग सम्मको लागि भाडामा आवश्यक परेको हुँदा भाडामा दिन चाहानुहुने इच्छुक व्यक्ति वा संस्थाले यथाशिघ्र तलको नम्बरमा सम्पर्क गर्नुहोला ।
८८८१६०६६८८

युवा ज्योतिष
— सुरेशराज निरी
व्याक्तिगत युवा ज्योतिषद्वारा आधुनिक पद्धतिबाट तपाईंहरूको भूत, वर्तमान, भविष्य पहिचान तथा वास्तु सम्बन्धी परामर्श एवं समाधानको लागि सम्पर्क राख्नुहोस् ।
आकाश भैरव, विशालबजार एकतल्ला माथि, न्यूरोड, काठमाडौं Shop No. 132 "C" 9851149039, 9818131050

कामना होटल तालिम केन्द्र
कफिमिकिड/बेटर/बारटेण्डर कुक/बेकरी/हाउसकिपिड
कुल्ला तथा केकिरक
कक्षा C/१0 (SEE) Computer/Language
कामना कोटेश्वर- ०१-८६००३३५/८६००८२०

STUDY IN
Australia Japan Canada Korea
Free IELTS Japanese Korean Mock Test
Valley Consultancy
Opposite to Stupa Chabahal, Ktm
01-4475301/9861563320 9801452740

ज्योतिष
श्री श्री १००८ महोत्त स्वामी सत्यनारायण हस्तरैखा चिना विशेषज्ञ
४० वर्ष देखि सेवा प्रदान गर्दै आएको गुरुबाट उद्योग व्यापार, सल्लाग, वस्तु, कालसंयोग, ग्रहदशा, वस्तु, जमीन खरिद/बिक्री, वर्त-वन्धन, ज्ञान-अज्ञान समस्या, चिना, टिप्पण, हस्तरैखा जस्ता हरेक समस्याको लागि सम्पर्क गरी भाग्योदय मार्ग दर्शन प्राप्त गर्नुहोला ।
श्री रामाकृष्ण इम्पोरियम
पहिलो तल्ला, फल्ल ब 132K
विशालबजार, न्यूरोड, काठमाडौं 9841313004, 9843936998
(कोटि उदयेश विद्यालय कलिको कोटि रोजर सन उदयेश)

जग्गा बिक्रीमा
धुलीखेलमा होटल तथा रिसोर्टको लागि उपयुक्त १० रोपनी जग्गा बिक्रीमा
सम्पर्क: 9851023734, 9851005067 9851076134

अफिस बिक्रीमा
पुल्चोक दमकल चोक मेनरोडमा पार्किङ सहितको आकर्षक अफिस बिक्रीमा ।
Contact: 9869265086

पार्टनर चाहियो
तयारी अवस्थामा रहेको FOOD LAND संचालन गर्नकोलागि CHEF PARTNER चाहियो ।
८८५१०२५००४ ८८४१२७२०४२ ८८४१२६७१३७

कर्मचारी अर्जेन्ट
काम १ घण्टा अफिस भित्र, 100% Job
योग्यता: आधार वेतन भन्दाभन्दाथी TEST/SEE +2/Bachelor अवस्थको नौलोपना, हामी/उनी अर्जेन्ट कोटि रोजर सन उदयेश
तलब- 15,500/- देखि 37,500/- सम्म
समय: 9:00 AM- 5:00 PM
Shift: Morning/Day/Evening/Night कोटि रोजर सन उदयेश
सातढोबाटोचोक एभरेस्ट बैंक नजिक 9808445748, 9865487373
मो: ०१-८२०६६२२२, 8२१९१७३, 8२५१५२११, Ext. 200

कर्मचारी अर्जेन्ट
काम: अफिस भित्र No Interview, 100% Job
योग्यता:-Test,SLC,Or+2
सल्लाग: १००/-
आमा: १००/-
Parttime: 24,500/-
Fulltime: 48,000/-
समय:-9 to 4:00PM/12 to 4:00 PM
चावहिलचोक 9803125903,9840429187
पुनर्निर्माण गौरीचललाई घरमा कामको योग्यता मोट. SEC लिएर यसैकारणलाई विशेष प्रायश्चित्तमा

जग्गा विक्रीमा
ललितपुर रिङ्गरोडबाट ६०० मी. बाहिर कुसुन्ती हाईटमा रमणीय दृश्य देखिने ०-१०-०-० जग्गा विक्रीमा छ । मूल्य प्रति आना २३ लाख मात्र ।
सिधा सम्पर्क ८८५११३००४४ ८८५१०५४६८४

टायल फर्म बिक्रीमा
स्पेशल रबर टाइप (L.L.D.P) दानाबाट बनेको आकर्षक, मजबुत र टिकाउ टायल तथा फर्मा सुपथ मुख्यमा उपलब्ध छ ।
नाइसा प्लास्टिक उद्योग बा.जो.क्षे, बालाजु, काठमाडौं ९८१८१०७४१९, ९८५११०६२७, ०१-८६२२२१००

जग्गा विक्रीमा
स्वयम्भु, रिङ्गरोड नजिकको जग्गाहरू विक्रीमा
१३३.५८ ब.मी. १३५.१० ब.मी.
सम्पर्क ८८६०३१७४२६

जग्गा बिक्रीमा
नयाँ ठिमी चोक हाइवे नजिक ठूलो पिच बाटोमा २९ आना जग्गा स्कूल, कलेज, उद्योग, कल कारखाना, पार्टी प्यालेस र हाउजिङ्गको लागि अति उत्तम ।
५०% फाइनान्सको व्यवस्था सम्पर्क: ८८५१०५०३०५

आवश्यकता
पद : प्याथोलोजी ल्याब टेक्निसियन योग्यता : C.M.L.T पास भएको कम्प्युटरमा ज्ञान भएको
छत्रपाटी नि:शुल्क विकित्तालय (अस्पताल) छत्रपाटी, वडा-१७, काठमाडौं फोन: ०१-८२९६६२२२, 8२१९१७३, 8२५१५२११, Ext. 200

Chinese Company Announces Vacancy
Shanghai based, leading Chinese company in energy sector (having branch company in Nepal) announces vacancy for the following post for Nepal Branch:
>Business Manager for energy sector; Master degree (any major); Overseas study and Chinese language is a plus;
>Accountant: Recently graduated; Bachelor degree in Accounting or related major; >Office Assistant: Bachelor in Management/HR Management Good written and verbal English for the above positions.
Salary: Satisfying and negotiable. Send CVs at: chinavacancy@hotmail.com Contact: 9849093943
Add: ChundeviMarg, Maharajgunj.

Chinese Company Announces Vacancy
Shanghai based, leading Chinese company in energy sector (having branch company in Nepal) announces vacancy for the following post for Nepal Branch:
>Cook >Can cook Chinese Cuisine >Office Maid >Age<35 years; working hour negotiable
Salary: Satisfying and negotiable. Send CVs at: chinavacancy@hotmail.com Contact: 9849093943
Add: ChundeviMarg, Maharajgunj.

आकर्षक जग्गा बिक्रीमा
कोटेश्वर भाटभटेनीको ठिक अगाडी २६ फिट बाटोमा ६० मि. भित्र रहेको पुर्ण मोहडा भएको व्यापारीक बुटिकोणले अत्यन्तै उपयुक्त २६ आना जग्गा बिक्रीमा होटल, NGO/INGO र गाडीका सर्भिस सेन्टरहरूको लागि अत्यन्तै उपयुक्त.
property 360 Brokers Welcome 9801013743

घरजग्गा किनबेचना नयाँ विश्वास
property 360 M&S Tower Pulchowk 9802600333/ 888

बर्गिकृत डिस्प्ले अब मल्टिकलरमा पनि ध्याण्न सकिने
श्याम स्वेत: रु. ३०००/-* स्पट कलर: रु. ३५००/-* मल्टि कलर: रु. ५०००/-*

घर बिक्रीमा गाडि बिक्रीमा जग्गा बिक्रीमा

* उपरोक्त दररेटहरूमा मूल्य अभिवृद्धि कर समावेश गरिएको छैन ।

— INTRODUCING —

Xtreme 200R

INTRODUCTORY
PRICE RS. 2,86,500/-*

FEAR
NOTHING.
Unleash your fearless side on
the all new Hero Xtreme 200R.

POWERFUL 200CC ENGINE

DUAL DISC WITH ABS

STYLISH METER CONSOLE

LED TAIL LIGHTS

LED PILOT LAMPS

VISIT US
AT

Auto Show 2018
STALL NO. L5

Kathmandu Valley Balaju 4361786 • Balkumari 5186184 • Bhaktapur 6613112 • Buddhahari 4104540, 4104541 • Gaththaghar 6638444 • Gyaneshwor 4428970 • Kantipath 4225377, 4266517 • Kumaripati 5008781 • Mitra Park 5241224, 5241033 • Ravibhavan 4670812
Outside of Valley Attaria 551244 • Baglung 520174 • Bharatpur 526697 • Bardibas 550552 • Bhairahawa 523930 • Bhairahawa 524290 • Biratchowk 545227 • Biratnagar 463754 • Biratnagar 503095 • Birgunj 526894 • Birgunj 529667 • Birtamode 543248
Butwal 542725 • Butwal 437909 • Chandranigahapur 540739 • Damak 581463 • Damauli 560477 • Dang 563442 • Dhangadi 417115 • Dhanushadham 414063 • Dharan 526522 • Gaidakot 502399 • Gaighat 420032 • Gaur 521109 • Golbazar 540327 • Gorkha 420560 • Guleria 420099 • Hetauda 525386 • Inaruwa 561498 • Itahari 587580 • Jaleshwar 521095 • Janakpur 523644 • Janakpur 527426 • Kalaiya 551526 • Kapilbastu 550160 • Kawasoti 541001 • Kohalpur 540280 • Lahan 562202 • Lalbandi 501628 • Lamahi 540863 • Malangawa 521711 • Mahendranagar 520745 • Mahottari 556186 • Mirchaya 550803 • Narayanghat 532255 • Nawalparasi 520984 • Nepalgunj 551598 • Parsa 582862 • Parsa 561825 • Pokhara 539389 • Pokhara 522905 • Pyuthan 460464 • Rajbiraj 523542 • Siraha 520442 • Surkhet 525196 • Surunga 551010 • Tikapur 560426 • Tulsiapur 520808 • Urlabari 540074 • Waling 440610

CUSTOMER CARE
Toll Free No.: NTC: 16600122033
Ncell: 9801571023
customercare@ngmhero.com

आकर्षक व्याजदरमा
सरल Finance सुविधा

30% छुट
इन्जिन आयलमा

10% छुट
स्पेयर पार्ट्समा

फ्री
हेल्मेट

वारंटी

*महत्त्व अनुसार

साथै, हरेक खरिदमा पाउनुहुने थप ५ फाइदा

Kathmandu Valley

Outside of Valley

कान्तिपुर पब्लिकेसन (प्रा.) लि. द्वारा प्रकाशित तथा मुद्रित, कार्यालय : सेन्ट्रल बिजनेस पार्क, थापाथली, पो.ब.नं. ८५५९, काठमाडौं, नेपाल, फोन नं. ५१३२०००, फ्याक्स: ९७७-१-५१३२००१, email : kanti@kmg.com.np, द.नं. २१/०४९-५०, अध्यक्ष तथा प्रबन्ध निर्देशक : कैलाश सिरोहिया, निर्देशक : स्वस्तिका सिरोहिया, प्रधान सम्पादक : नारायण वान्ने